

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №57 (82) ВЕРЕСЕНЬ - ЖОВТЕНЬ 2013 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>

Вітаємо із Днем працівників освіти

Вітаю усіх педагогічних працівників, які щоденно прагнуть змінити життя молодих людей на змістовне, цікаве та плідне. У нелегкій праці Ви по зернинках будujete їхнє майбутнє. Адже від Вас залежить, якими вони підуть у велике життя. Ви навчаєте та виховуєте, робите з них професіоналів своєї справи, виховуєте любов до людей та життя - а це свята справа. Від Вас залежить, якою людиною йтиме по життю Ваш учень. Тільки невтомна пра-

ця, творчий підхід, велика відповідальність, любов до дітей дає позитивний результат та робить Вашу працю величною. Педагог із великої літери назавжди залишається в пам'яті вдячних учнів.

Бажаю Вам міцного здоров'я, творчих успіхів. Хай Ваша праця завжди буде успішною та приносить задоволення.

Усяких життєвих гараздів!
Директор ВМВПУ О. Д. Дмитрик

ПЕДАГОГІЧНА ПРЕМІЯ З НАГОДИ СВЯТА

У Вінницькому музично-драматичному театрі ім. М.Садовського 2 жовтня відбулися урочистості з нагоди нагородження найкращих педагогічних працівників області. Директор Департаменту освіти і науки обласної державної адміністрації Івасюк Ігор Дмитрович оголосив вручення нагород держави.

Перший заступник директора Департаменту освіти і науки обласної державної адміністрації Чорна О.А. зачитала наказ про вручення Обласної пе-

дагогічної премії, яка заснована ще 1987 року і щорічно проводиться спільно з обласним комітетом профспілки працівників освіти і науки. 2013-2014 н. р. проведено такий конкурс, за результатами якого за вагомі трудові здобутки в навчанні і вихованні учнівської молоді, багаторічну плідну педагогічну діяльність, ефективне використання в роботі новітніх технологій, зміцнення навчально-матеріальної бази навчального закладу та з нагоди Дня працівника освіти Дипломом III ступеня нагороджено директора ДПТНЗ "ВМВПУ" Дмитрика Олександра Дмитровича.

Згідно із Положенням ВМВПУ "Про педагогічну премію кращим педагогічним працівникам", з метою визначення педагогічних працівників, які протягом 2012-2013 н. р. досягли високих результатів у педагогічній праці, 25.09.2013 р. у ДПТНЗ "ВМВПУ" відбулося засідання конкурсної комісії з присудження щорічної педагогічної премії.

У результаті обговорення та таємного голосування I премію отримала Ластівка Ірина Володимирівна, майстер виробничого навчання, II премію - Ткачук Ганна Едуардівна, викладач фізики.

Заступник директора з НВП Тютюнник М.М.

Читайте у номері:

На перетині часу, простору та інновацій С.2

Обмін досвідом - гарний привід для зустрічі однодумців! С.3

У дебатах народжується істина С.7

Благодійний ярмарок С.8-9

Одинадцятий дитячо-юнацький фестиваль мистецтв "Сурми звиятиги" С.10

Місце конфлікту у людському спілкуванні С.12

І ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

Інновації - це надзвичайно широке поле діяльності для тих, хто не байдужий до своєї справи. Так 22-23 жовтня 2013 року

у м. Києві на базі Міжрегіонального вищого професійного училища зв'язку відбувся II етап I Всеукраїнського конкурсу інно-

ваційних технологій у сфері професійно-технічної освіти.

Організатори конкурсу мали на меті визначити стан реалізації та впровадження у навчально-виробничий процес сучасних методик професійного навчання із застосуванням новітніх педагогічних та виробничих технологій, техніки, обладнання, інструментів і матеріалів.

Презентація кращого досвіду роботи ПТНЗ, їх здобутки щодо використання інноваційних педагогічних та виробничих технологій у навчально-виробничому процесі для підвищення якості підготовки кваліфі-

кованих конкурентоспроможних робітників відбувалася у відкритому режимі.

Учасники конкурсу були нагороджені дипломами за зайняте I-III місця, дипломами учасників, подяками педагогічному колективу. Незалежна громадська організація нагородила 4 навчальні заклади спеціальним призом "За окреме визнання творчої інноватики педагогічного колективу".

I учасники, і організатори конкурсу інновацій у системі профтехосвіти дійшли одностайної думки, що такі заходи є дуже ефективними, оскільки дають можливість виявити й показати найкраще, характерне для навчального закладу, поширити свій досвід і пізнати досвід інших.

Коломійчук Л.О.,
методист училища

Учасники I Всеукраїнського конкурсу інноваційних технологій у сфері ПТО

НА ПЕРЕТИНІ ЧАСУ, ПРОСТОРУ ТА ІННОВАЦІЙ

З 15 по 17 жовтня 2013 року в столиці учень нашого навчального закладу **Аблаков Олександр** взяв участь у IV Всеукраїнській науково-технічній виставці молодіжних інновацій та творчих проектів "Майбутнє України". Місцем зустрічі креативного юнацтва і поважних науковців, початкових і зрілих винахідників стала Київська політехніка.

Всеукраїнська науково-технічна виставка молодіжних інновацій та творчих проектів "Майбутнє України" проводиться вже вчетверте. Її організаторами є Національний центр "Мала академія наук України" та Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут". Метою виставки є виявлення й підтримки обдарованих дітей, пропагування науково-дослідницької та експериментальної роботи серед учнівської молоді.

"Країна, яка розвивається, яка проголосила свій шлях у європейську спільноту, не може бути успішною, якщо вона не буде високоінтелектуальною, технологічною, якщо в неї не буде серйозної технічної освіти. І ми бачили цю перспективу у створенні такого проекту, який дав би змогу школярам, а пізніше і студентам, випускникам Малої академії наук проявити свої таланти, а також взяти участь у конкурсах, семінарах, круглих столах, у широкому списку заходів, які надає можливість проводити наш надійний партнер - Київська політехніка", - наголосив на урочистому відкритті заходу Президент Малої академії наук України, член-кореспондент Національної академії наук

України, академік Національної академії педагогічних наук України Станіслав Довгий.

На виставці-конкурсі було представлено понад 100 робіт здібних старшокласників майже з усіх областей України. Програма виставки-конкурсу передбачала демонстрацію моделей і макетів, стендовий (постерний) захист науково-дослідницьких проектів, лекційні заняття та демонстрації експериментів; зустрічі з науковцями провідних вищих навчальних закладів та установ НАН України.

Відвідувачі виставки-конкурсу мали можливість ознайомитися з учнівськими роботами за такими напрямками: електроніка та приладобудування; матеріалознавство та перспективні технології; машинобудування; інформаційно-телекомунікаційні системи та технології; екологія та ресурсозбереження; технічна творчість та винахідництво; робототехніка та робототехнічні системи.

Робота "Детектор електромагнітного випромінювання" учня групи №8 Аблакова Олександра була представлена у номінації "Електроніка та приладобудування". Метою розробки є виявлення ступеня небезпеки, яку несуть побутові прилади, виготовлення приладу для визначення рівня електромагнітного випромінювання, яке випромінюють побутові прилади та видання рекомендацій щодо безпечної їх розміщення. Проблема взаємодії людини і електромагнітних випромінювань є актуальною. Постійно збільшується кількість осіб, які контактують з надмірними рівнями енергії електромагнітного

поля, одночасно збільшується захворюваність населення, яке проживає в зоні розповсюдження радіохвиль.

Виміряти рівень електромагнітного випромінювання можна за допомогою спеціальних приладів, наприклад, магнітометрів, гаусметрів, тестерів електромагнітних полів та ін. Але проблема полягає в тому, що ці прилади дуже дорогі, непрактичні. Тому у Олександра виникла ідея створення такого приладу із підручних матеріалів. Його розробкою цікавилася багато учасників виставки: їх вразила надзвичайна простота приладу та його оригінальність. Тому журі конкурсу відзначили юного винахідника дипломом. Також він отримав персональне запрошення на навчання на фізико-технічному факультеті національного технічного університету "Київський політехнічний інститут".

Варто відзначити, що розробки юних учасників виставки-конкурсу мають різноманітну спрямованість і можуть претендувати на практичне впровадження у різних галузях науки і техніки.

Окрім виставки-конкурсу "Майбутнє України", юні вундеркінди з Малої академії наук презентували свої роботи і на фінальному етапі Всеукраїнського фестивалю інноваційних проектів "Sikorsky Challenge 2013". Мета фестивалю - залучення учнівської і студентської молоді, а також науковців і підприємців до участі у наукових програмах і проектно-конструкторській діяльності та стимулювання досліджень у технічних галузях. А ще - виявлення талановитих винахідників і

дослідників, які вже знайшли себе у цій діяльності, та забезпечення їм необхідних умов для втілення їх проектів та ідей у життя.

Заходи виставки-конкурсу не обмежувалися лише виставкою та стендовим захистом робіт. Після презентації своїх розробок та смачного обіду учні Малої академії в перший день відвідали авіаційно-космічний та науково-технічний музей Київської політехніки, де в супроводі досвідчених екскурсоводів із задоволенням ознайомилися з історією вітчизняної та світової техніки, авіації та космонавтики.

Найбільш жвава екскурсія відбулася в залі історії вогнепальної зброї, де і хлопці, і дівчата мали можливість не тільки дослідити процес розвитку і модернізації стрілецького озброєння за взірцями гвинтівки, пістолетів і кулеметів, а й самим потримати у руках, перезаряджати та натискати на спусковий крючок автомата ППШ, кулемета Калашникова або зенітної установки ДШК.

У програмі виставки і фестивалю були також лекції-екскурсії і науково-розважальне шоу "Magic Lab" студентського фізичного театру Фізико-технічного інституту НТУУ "КПІ" для членів МАН, проведення тренінгів для дорослих учасників з отримання навичок презентації проектів потенційним інвесторам, відкритий виступ колишнього архітектора всесвітньовідомої корпорації "Microsoft" і піонера в галузі розробки програмного забезпечення, а нині - старшого технічного консультанта компанії Parallels, лектора Вашингтонського університету Марка ЗБИКОВСЬКІ з лекцією "Ос-

Представники ДПТНЗ «ВМВПУ»: викладач фізики **Ткачук Г.Е.**, учень групи № 8 **Аблаков О.**

мислюючи 25 років у "Microsoft", заходи для керівників учасників виставки та вчителів київських шкіл тощо.

17 жовтня, на урочистому закритті Всеукраїнської науково-технічної виставки молодіжних інновацій та творчих проектів "Майбутнє України" лунало безліч привітань. Зокрема, директор Національного центру "Мала академія наук України" Оксен Лісовий побажав учасникам конструктивної діяльності, нових творчих злетів та невпинного руху до нових звершень: "Четвертий рік поспіль ми ставимо собі за мету зібрати в Києві найкращих молодих дослідників у галузі науково-технічної творчості, винахідництва. Серед розмаїття робіт відбираємо найцікавіші, автори яких у майбутньому зможуть генерувати серйозні ідеї, які будуть застосовані у науці, бізнесі, на підприємствах".

Проректор НТУУ "КПІ" Олексій Новиков наголосив на тому, що рівень робіт молодих дослідників з

кожним роком зростає: "Відчувається, що ви розумієтеся на тому, як потрібно оформлювати ваші ідеї, здобутки".

А голова журі виставки-конкурсу "Майбутнє України", куратор відділення технічних наук Малої академії наук України, академік Національної академії наук України, директор Інституту гідромеханіки НАНУ Віктор Грінченко звернувся з напутнім словом до хлопців та дівчат: "Яких би успіхів ви не досягли, потрібно, щоб ви розуміли, що робите лише перші кроки на цьому шляху, який вимагатиме повної віддачі. Раджу вам постійно вагатися і прагнути удосконалення та нових знань. Важливо, аби ви могли спілкуватися між собою та з розумними наставниками. А наше завдання - сформулювати такий морально-етичний клімат, таку атмосферу, щоб вам хотілося вчитися та реалізовувати свій творчий потенціал".

Ткачук Г.Е.,
викладач фізики

ОБМІН ДОСВІДОМ - ГАРНИЙ ПРИВІД ДЛЯ ЗУСТРІЧІ ОДНОДУМЦІВ!

Виступ заступника директора Департаменту освіти і науки облдержадміністрації, начальника управління професійної освіти, інноватики і науки Бачинського В.Г.

гі для кого не секрет, що успішна робота будь-якої організації, у більшості випадків залежить від її досвіду та уміння налагодити співпрацю. А допомагають у цьому дружні зустрічі та обмін власним досвідом.

Згідно із наказом Міністерства освіти і науки України на базі Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища з 17 по 19 вересня 2013 року було проведено Всеукраїнський семінар-нараду представників Асоціації "Український національний центр навчально-тренувальних фірм "Централь".

Зі вступним словом до учасників семінару-наради звернулася голова Ради Учасників Асоціації УНЦ НТФ "Централь" Щербак О.І.

У програмі заходу Ольга Іванівна доповіла про концептуальні підходи до розробки проекту Закону України "Про професійну освіту" та довела до відома присутніх з метою узгодження завдання навчальних закладів, які є

учасниками зазначеної Асоціації щодо впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховний процес.

Проблеми та перспективи розвитку професійно-технічної освіти у Вінницькій області висвітлив у своїй доповіді заступник директора Департаменту освіти і науки облдержадміністрації - начальник управління професійної освіти, інноватики та науки Бачинський В.Г.

У рамках програми семінару-наради творчою групою педагогічних працівників ДПТНЗ "ВМВПУ" була проведена презентація досвіду навчального закладу щодо впровадження інформаційних технологій.

Директор училища Дмитрик О.Д. інформував учасників семінару-наради про основні напрями роботи навчального закладу, серед яких: впровадження інноваційних та інформаційних технологій у навчально-виховний процес, удосконалення та поновлення матеріально-технічної бази навчального за-

кладу, застосування інформаційно-телекомунікаційних технологій у навчальний процес.

Організація методичної роботи в навчальному закладі була презентована методистом Колодійчук Л.О. Під час доповіді увагу акцентовано на розробці та впровадженні електронних навчально-методичних комплексів з метою забезпечення професійної підготовки в училищі та критеріїв досягнень учнів із кожної професії, з якої здійснюється підготовка.

Презентацію створених електронних навчально-методичних комплексів було представлено викладачем суспільних дисциплін Бережок С.М., а саме: наповненість плануючою документацією, методичним забезпеченням, наочними матеріалами (мультимедіа-презентаціями).

Заступником директора НМР Воронюком О.М. представлено інформаційно-комунікаційні технології в управлінській діяльності ДПТНЗ "ВМВПУ", зок-

Виступ голови Ради Учасників Асоціації УНЦ НТФ "Централь" Щербак О.І.

рема презентував наступні підсистеми: систему управління кадрами - "Кадри"; довідково-аналітичну систему - "Учні"; систему управління навчальним процесом - "Групи"; систему управління комунікаціями - "Заміни"; систему адміністрування.

Використання здоров'язберігаючих технологій у ДПТНЗ "ВМВПУ" доведено керівником фізичної культури Петельком В.В., акцентовано увагу на системі моніторингу здоров'я учнів, комплекс організаційних форм і методів діяльності, спрямованих на збереження й поліпшення здоров'я учасників освітнього процесу; розроблено й впроваджено науково-методичні і організаційні основи діяльності навчального закладу з формування фізичноздорової особистості

У процесі підведення підсумків роботи семінару-наради представниками Асоціації "Український національний центр навчально-тренувальних фірм "Централь" узгоджено питання щодо впровадження презентованого досвіду ДПТНЗ "ВМВПУ" та налагодження подальшої співпраці навчальних закладів, що входять до складу Асоціації.

За дружньою розмовою, кожен з учасників зустрічі зміг дізнатися багато нового, а також отримав можливість проаналізувати роботу власного навчального закладу під новим кутом.

Із позитивними враженнями усі учасники розіхались різними куточками України та з нетерпінням чекають нових зустрічей...

**Петрова В.О.,
виконавчий
директор НТФ
«Перлина Поділля»**

Всеукраїнська нарада-семінар з фізичного виховання

Учасники Всеукраїнської наради-семінару з фізичного виховання

Викладач фізичного виховання Петелько В.В. демонструє обладнання спортивної зали

Відповідно до плану роботи Міністерства освіти і науки України 18 вересня 2013 року на базі ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" пройшла Всеукраїнська нарада-семінар з фізичного виховання професійно-технічних навчальних закладів "Впровадження новітніх технологій у процес фізичного виховання професійно-технічних навчальних закладів".

У роботі семінару взяли участь спеціалісти, які відповідають за фізичне виховання в професійно-технічних навчальних закладах Вінницької області.

Від імені директора навчального закладу учасників семінару привітала заступник директора з навчальної роботи Корженко С.Г., ознайомивши з особливостями та специфікою роботи навчального закладу, навчально-методичною та матеріально-виробничою базою, успіхами, досягненнями педагогічного та учнівського колективів.

Також слова привітання прозвучали від заступника директора департаменту освіти і науки Вінницької облдержадміністрації - начальника управління професійної освіти, інноватики та науки Бачинського В.Г.

Про місце і роль галузі "Здоров'я і фізична культура" в системі професійно-технічної освіти України доповідав заступник голови Комітету з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України Віктор Павлико.

Під час заходу відбулася презентація програми з фізичного виховання для учнів професійно-технічних навчальних закладів, обговорення сучасних підходів до організації і проведення фізкультурно-масової роботи, обмін досвідом, розгляд актуальних питань щодо фізичного виховання.

За круглим столом обговорювались питання:

- використання інноваційних технологій на уроках фізичної культури;
- спортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи в позаурочний час в ПТНЗ;
- впровадження програми з фізичної культури в професійно-технічні навчальні заклади;
- фізичної активності як засобу формування здорового способу життя та виховання необхідних навиків у професійній діяльності учня;
- використання здоров'язберігаючих засобів навчання.

З досвідом роботи по впровадженню інформаційно-комунікаційних технологій в навчальний процес виступив керівник фізичного виховання ДПТНЗ ВМВПУ Петелько В.В.

Ткачук Г.Е., викладач фізики

Представники ДПТНЗ «ВМВПУ» Тютюнник М.М., Корженко С.Г., Петрова В.О. та члени Асоціації УНЦ НТФ "Централь"

ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР ПРОФЕСІЇ -

ЗАПОРУКА УСПІХУ В ЖИТТІ

4

Вибір професії - це велика відповідальність. Відповідальність перед батьками, перед суспільством, та найголовніше - перед собою. Відповідальність перед собою, мабуть, найважливіша, і полягає вона в тому, щоб обрати саме свій шлях і ним йти. Бо тільки сама людина може побачити, до чого в неї більший хист, до чого відчуває вона покликання. Кожен відчуває, що йому легше "дається" і, отже, чому зможу присвятити життя. І тут найважливіше - не схибити.

Нелегка справа вступити до навчального закладу і закінчити його. А ще важче знайти роботу за спеціальністю і зарекомендувати себе відповідальним та компетентним працівником, адже часто теорія і практика дуже відрізняються одне від одного. Для цього потрібно постійно і наполегливо працювати над собою, над удосконаленням своїх професійних якостей і вмінь, а ще при цьому залишатися справжньою людиною.

Наш ДПТНЗ "ВМВПУ" може пишатися тим, що має велику кількість таких випускників, які займали і займають керівні посади на промислових підприємствах, у провідних фірмах та організаціях міста та області, навчальних закладах. Адже лише відповідальні люди гідні таких посад.

Ми звернулися із рядом запитань до керівника Вінницького ННВЦ Одеської національної академії зв'язку ім. О.С. Попова Герасимлюка Володимир Сергійовича (випускника ПТУ №4 м. Вінниці 1973 року, майстра виробничого навчання 1976-1983 років) та методиста ННВЦ ОНАЗ ім. О.С. Попова Штельмах Інни Володимирівни

Керівник Вінницького ННВЦ Одеської національної академії зв'язку ім. О.С. Попова Герасимлюк В. С.

Володимир Сергійович, скажіть чи може випускник ВМВПУ стати гарним фахівцем і вільно відчувати себе в суспільстві?

- Звісно так, може стати

і більшість із випускників саме такими і стають і ті, хто знайшли своє місце в житті, по закінченню училища одні вступають до вищих навчальних закладів, середньо навчальних технічних або вищих технічних навчальних закладів, інші йдуть на виробництво, і завжди, скільки я пам'ятаю, з 1971 року наше рідне училище, завжди наші випускники досягали вершин та мали гарний заробіток та кар'єрний зріст, багатьох я знаю особисто вони, навіть стали керівниками високого рангу. Для цього треба зовсім небагато: гарно вчитись і з відповідальністю ставитись до своїх обов'язків учня ВМВПУ. Гарно вчитись як на теоретичному курсі, так і на практичному й оволодівати всіма приладами своєї професії.

Ви - випускник нашого училища, що найважливіше Ви отримали в його стінах?

- Я пам'ятаю всіх своїх викладачів, які мене навчали. І завдяки їхньому, такому сердечному відношенню до свого діла, я отримав у своєму житті: освіту, професію, у мене в дипломі написано "Монтажник зв'язку кабельник-спаювальник, лінійник". Училище з мене зробило таку людину, якою я є на сьогоднішній день, тому що, де б я не був, у яких навчальних закладах, в яких колективах, де б я не навчався чи працював таку основну життєву позицію і бачення в мене заклало наше ВМВПУ. Це відчуття, в першу чергу, відповідальності за ту справу, яку по життю виконую. Скрізь із мене вимагалась відповідальність за дорученні мені справи. І два роки, які пройшли у ВМВПУ, той педагогічний колектив навчив мене бути відповідальним по відношенню до всіх. Також навчаючись, я отримав достатньо високий рівень професійної підготовки, викладачем спеціальної технології був Фухс Лев Ісакович, а майстром в/н був Шепета Василь Іванович - це дві золоті людини, які протягом життя для мене як батьки рідні і по сей день, які навчили і професії, і людяності, і всіх найкращих якостей, які бувають.

Як звичайно проходить Ваш робочий день?

- Вони усі проходять майже однотипно, із самого ранку і до кінця робочого дня, і по завершенню робочого дня доводиться займатися студентами, слухачами обласних курсів зв'язку, навчальною роботою, науковою роботою, підготовкою навчаль-

ного процесу та його здійснення. Дуже часто доводиться працювати з організаціями, керівництвом в місті Одесі, і з керівництвом центру післядипломної освіти в місті Києві ПАТ Укртелеком.

Що вам подобається у Вашій роботі найбільше, а що найменше?

- На це питання хочу відповісти дуже коротко, такої прекрасної роботи, як у мене немає більше ні у кого.

Як дана посада співвідноситься із Вашими кар'єрними сподіваннями?

- Під час роботи у Вінницькому обласному управлінні зв'язку надзвичайно багато було запропоновано різних посад: я працював інженером, після того провідним інженером по міським телефонним мережам. На посаді керівника центру Обласної національної академії зв'язку виконується робота, пов'язана з навчанням майбутніх зв'язківців, тобто робота пов'язана з вчителем, а задача кожного вчителя - навчати і організувати так навчальний процес, щоб люди пішли за тобою, за твоїми думками, за твоїми правильними баченнями тієї професії, яку вони здобувають. Знайти контакт із людськими душами і коли вони усвідомлять те, що можуть в собі знайти саме той острівець на якому можна взяти максимально багато для своїх знань і вмінь - це найвище досягнення кожного вчителя. І я по життю не кар'єрист, а на такому рівні, яким я займаюсь з учнями, мене зовсім задовільняє.

Які, на Вашу думку, риси повинні бути притаманні студентському лідеру?

- Студентський лідер обов'язково повинен мати гарні організаторські здібності, він повинен особистим прикладом вести за собою колектив. Він повинен бути прикладом у вивченні інноваційних технологій, він має бути прикладом у володінні новими технологіями, новими структурними здібностями в організації структури якогось виробництва в навчальному колективі.

Чи на момент Вашого студентства Ви вважали себе лідером?

- В училищі і в університеті я був старостою навчальних груп, а ще в училищі членом комітету комсомола, а коли уже працював майстром виробничого навчання в училищі, був членом заможнянського райкомсомола декілька років. Доводилось бути лідером, це найбільша відповідальність за людей, за їхні долі, за їхні

вчинки. Так склалося, що частіше сам колектив бачив у мені лідера.

Чи могли б Ви дати поради для наших студентів?

- Єдиною порадою є те, що у кожної людини по життю виділений час для того, щоб навчатись, для того, щоб оволодівати своєю професією, і виділений час для будівництва сімейних стосунків, виділений час для відпочинку, для праці. Так от будучи студентами ВМВПУ, треба під час навчання вже задумуватись, як же ти будеш будувати в подальшому своє життя. На сьогоднішній день дуже вирости і рости з кожним днем технології, техніка, в частості мережі передачі даних, мереж електрозв'язку, мереж документального електрозв'язку. І технології дійшли до такого рівня, що, не маючи повної вищої освіти, не можливо займатися експлуатацією цих мереж, тому всі, хто навчається у ВМВПУ за напрямками повинні вже собі робити таке підґрунтя, будувати майбутнє шляхом вступу до вищих навчальних закладів, у якій би сфері виробництва вони б потім не працювали.

І на завершення, чи бажаєте звернутися до наших читачів та студентів?

- Я звертаюсь до читачів та студентів газети: "Дуже хочеться, щоб у вас вистачало наснаги, вистачало сили, терпіння і надзвичайно великим було бажання навчатись у нашому училищі, тому що це чудовий навчальний заклад, який дає прекрасний старт для майбутнього життя кожної людини, яка пов'язала свою долю із цим навчальним закладом. І не зупинятись на досягнутому. Не можна відкладати на потім, особливо що стосується освіти, краще ступеневе отримувати вищу освіту у вищих і спеціальних навчальних закладах.

Інно Володимирівна розкажіть коротко про Ваш навчальний заклад.

- Вінницький навчально-науково-виробничий центр - це структурний підрозділ Одеської національної академії зв'язку. Сама ж Академія - державний навчальний заклад IV рівня акредитації. Студенти навчаються у Вінниці заочно, напрям - Телеко-

мунікації. Навчання здійснюється як за бюджетною формою, так і за контрактом. Ваших читачів, очевидно, цікавитиме питання "Де можуть працювати наші випускники?" Відразу зазначу, що саме поняття "Телекомунікації" досить обширне. Включає в себе вивчення різних способів обміну інформацією. До телекомунікаційних мереж відносять: телефонні мережі, радіомережі, телевізійні мережі, комп'ютерні мережі, мережі документального електрозв'язку. Тобто такий широкий спектр створює умови для великого переліку підприємств, установ, де можуть працювати випускники. Це і ПАТ "Укртелеком", Датаргрупп, "Веко", "Ніка", "Овентелеком", "Інновін", "Інфоком", ЗАТ "Елекомс", ТК "Вінтелепорт", ТОВ "Радіо", "Н RST-Телеком", оператори мобільного зв'язку, банківські установи, охоронні фірми (системи сигналізації та відеоспостереження), телерадіокомпанії, на підприємствах, де є власні локальні мережі чи власні АТС, в інших вищих навчальних закладах тощо.

А чи багато випускників саме нашого училища зараз навчається у Вас?

- Наші навчальні заклади співпрацюють майже з моменту створення Центру, а це вже більше 10 років. За цей час чимало випускників училища стали нашими студентами. Є й такі, що навчалися (навчаються) у Вінницькому ННВЦ, а потім повернулись і працювали чи працюють в училищі. Ось лише окремі прізвища: Сокол С., Стежар В., Волошин А., Голочук М., Макаров І.

Зараз серед 111 студентів повного терміну, випускників училища - 62 чол., із них 33 - за бюджетною формою.

А скільки випускників училища стали студентами Вінницького ННВЦ у цьому 2013 році?

У цьому році 6 випускників були зараховані студентами 1-ого курсу. Ви зауважите, що замало? Погджусь із Вами, але водночас зазначу, 4 із 6 будуть навчатись безкоштовно протягом всього терміну навчання (це 5 років) та отримують диплом бакалавра-фахівця з телекомунікаційної інженерії. Двоє - навчатимуться за контрактом. Оплата в цьому році

становила - 4 тис. грн на рік.

Можливо, Ваші читачі впізнають своїх колишніх друзів. На фото Крилов Д., Казмеришин А., Кудирко Р., Чорний К., - вони і становлять "бюджетну четвірку", Лещенко А. та Стягайло А. - здобуватимуть освіту на контрактній основі. В минулі роки цей список був значно більшим.

Чим, на Вашу думку, це зумовлено?

- По-перше, хочу відразу сказати, що на цю ситуацію ні в якій мірі не вплинула підготовка випускників училища із загальноосвітніх дисциплін. Вона була і є на достатньому рівні. З математики, української мови та літератури і фізики, а саме результати ЗНО з цих предметів необхідні для вступу до Вінницького ННВЦ, випускники училища мають такі ж знання, як і випускники шкіл чи ліцеїв. Так, наприклад, Казмеришин А. - 156 балів, результат ЗНО - математика, Чорний К. - 152 бала результат - українська мова.

Важливим фактором стало підвищення мінімального рівня з профільного предмету - "математика" до 140 балів (резта залишилися на рівні 124 б.) До нас звертались і діти, і батьки з бажанням навчатися, але чомусь у цьому році багато з них мали 139,5 бали з математики, що унеможливило їх зарахування.

Ми сподіваємось - вони не втратили надію, зроблять повторну спробу здати математику у 2014 році і стануть нашими студентами.

Негативно вплинуло і те, що були зменшені терміни реєстрації для проходження зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО).

Тому, відразу звертаюсь до цьогогорічних випускників, їх батьків - не відкладайте вирішення питання вступу до ВУЗів на завтра! Вступна компанія-2014 року частково вже розпочалась - рішення за Вами.

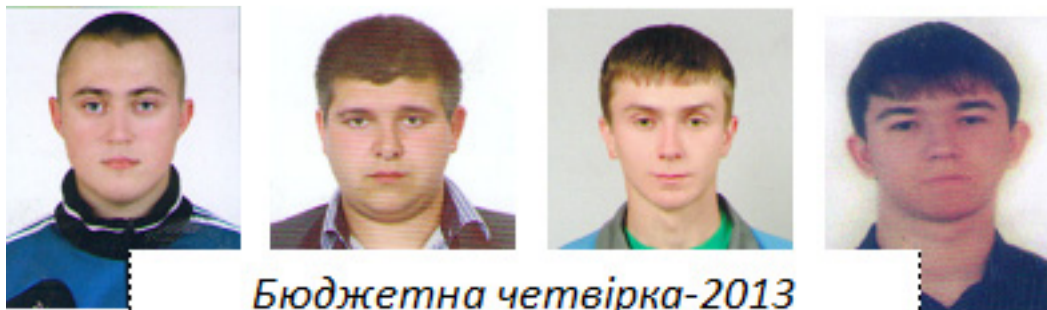
А що, крім результатів ЗНО, впливає на рейтинг абітурієнта та визначає можливість навчання за кошти держбюджету?

Рейтинг студента Академії, як і решти ВУЗів України, це сума:

ЗНО математика - (не менше 140 б.)

ЗНО українська мова і література - (не менше 124 б.)

ЗНО фізика (іноз мова)

Бюджетна четвірка-2013

НАШІ ВИПУСКНИКИ

Займатися тим, що тебе цікавить, приносить радість - одна з найважливіших умов відчуття життєвої повноцінності. Вибір навчального закладу, а згодом професії, значною мірою впливає на все наступне життя молоді людини. Тут не можна поклатися на випадковість, кваліфікація. Необхідне найсерйозніше ставлення до цієї проблеми.

Не менш важлива обставина - людина повинна робити те, до чого має хист і здібності. Таку працю вона виконуватиме залюбки і найкраще. Це принесе користь людині і всьому суспільству.

Зробити правильний вибір - значить обрати таку професію, яка потрібна суспільству, тобто затребувана на ринку праці. Крім того, вона повинна бути доступною, відповідати природним здібностям, знанням і вмінням.

І найголовніше - обрана професія має приносити радість, достаток і задоволення. Своїми враженнями від початку професійного зростання по закінченню училища поділились наші "вчорашні учні", а сьогодні уже випускники Мельничук Ірина, Снідевич Андрій та Шелест Владислав.

Методиста ННВЦ ОНАЗ ім. О.С. Попова Штельмах І. В.

(не менше 124 б.)
За навчання на підготовчих курсах - + 20 балів
Зараз у студентів випускних курсів є ще можливість підвищити свій рейтинг - попрацювати та мати якомога вищий середній бал атестату. Навіть 0,5 бали можуть "зіграти важливу роль" і надати Вам можливість навчатись безкоштовно, зекономивши для сімейного бюджету, як мінімум 20 тис грн..

Останній доданок - "20 балів за навчання на підготовчих курсах". Поясніть, що це означає?

- Майже всі вищі навчальні заклади організують підготовчі курси до вступу, особам які їх закінчують додається до рейтингу - до 20 балів, але тільки в тому ВУЗі, де вони проходили. Одеська національна академія ім. Попова - не виняток.

Так, можна сказати, завдячуючи саме цим 20 балам вищезгадані хлопці будуть навчатись безкоштовно.

Самі ж підготовчі курси проводяться на платній основі. Так, в минулі роки, за 1 місяць занять абітурієнти сплачували десь 160-170 грн. Тривалість підготовчих курсів - 6 місяців. Слухачі займались з математики, фізики, української мови і літератури.

В цьому 2013 році ми також плануємо організувати роботу таких підготовчих курсів. Їх тривалість: грудень 2013-травень 2014р.

Як можна вступити на підготовчі курси?

Нічого особливого не потрібно. Ви чи Ваша дитина приходите до нас - заповнюєте бланк заяви, проводите оплату за наданими реквізитами (частково чи повністю) і Вам нададуть розклад занять.

Ми знаходимось у самому центрі міста (напроти колишнього "МАГЦЕНТРУ", біля башти) - вул.Козицького, 22 (приміщення Укртелекому), 4 поверх, методичний кабінет.

Більш детальну інформацію можна отримати за телефоном у Вінниці - 61-15-51 або моб. 0679123727, 0504612394, 0935650584.

Можна записатись завчасно, тоді про початок занять Вас повідомлять телефоном.

І на завершення розмови хочу ще раз наголосити:

Плануйте вступ до інституту чи академії - дійте вже сьогодні!

До Вінницького ННВЦ Академії зв'язку чи до іншого закладу - це Ваш вибір!

Але знайте, що є у Вінниці такий навчальний заклад та чекає на Вас!

Богачук Олександра, учениця групи № 14

Усім привіт! Мене звуть Андрій, я - веб-розробник. Відразу хочу відзначити, що я проти всієї цієї "словесної води", але викладачі мого улюбленого навчального закладу переконали мене в необхідності цієї статті в газеті училища, схоже, що так буде простіше цілитись у майбутнє учням. І мені, безумовно, важливо, що саме Ви читаете цю невеличку історію. Ласкаво прошу! Причин продовжувати читати, взагалі, не так багато: випадковість, просто переглядаєте фото, а, можливо, Вам і дійсно цікаво: "А як же там, після навчання?". Я буду радий будь-якому варіанту.

Не вважаю за потрібне себе хвалити, описувати свої технічні навички і наповнювати цей текст термінами, якими користується професійний веб-розробник. Скажу лише те, що мені важливо, яким буде кінцевий результат нашої взаємодії, і з яким настроєм ми з Вами розлучимось. Саме час розповісти Вам про всі ті "грабельки", на які я наступав за останні 5 років.

Почалося все це тоді, коли я був ще молодим і зеленим, звісно не на вигляд, а за досвідом. Було це близько 6 років назад. Мої старші товариші тоді ще навчались у ВНТУ, і як будь-який студент того закладу - вони цікавились технікою. Будучи у часі, коли інтернет був ще не таким популярним, локальні мережі користувались широким попитом, навіть зараз в училищі є своя внутрішня мережа. І в нас така була, але складалась вона лише з трьох комп'ютерів. Тай використовували ми її лише для ігор. Проходив час, і комп'ютерів у

мережі ставало більше, от тоді і виникла у них ідея зробити локальний форум, де ми спілкувались і оговорювали різні теми. Як я до цього причетний, - питаєте Ви? Все простіше, ніж Ви думаєте. Моя історія почалась із того, що я спробував у Paint "зліпити" логотип для цього форуму. Варіантів було безліч, і чути у свою сторону фразу "Чому ти не використовуєш Photoshop?", було для мене дико і некультурно. Ось тоді і майнула в голові думка: "А як же це все працює?".

З тих пір я і цікавлюсь цим напрямком. Спроб створити "щось своє" було сотні, не менш, тай коментарів і порад я вислуховував від товаришів так само. Деякі допомагали, а деякі були безглуздими, але все штовхало мене вперед.

Йшов дев'ятий клас школи, начебто вже пора думати, куди йти далі, а в голові пусто і вітерець повіває. Тай хто в тій школі тримається так довго - говорив собі я. Врешті-решт за порадами знайомих потрапили мої документи в ВМВПУ.

Почалося навчання. Всі зробили вигляд, що кинулись гризти той славнозвісний "граніт науки". День за днем, навчання перетворювалось з незвичайної події в повсякденний образ. До речі і в групу №6 я потрапив теж якось дивно: в першодневні метушні викладачі бігали зі списками, уточнюючи, в якій саме я групі. Ой, який радий я зараз, що потрапив туди "куди треба". Але це так, примітка. Отже, настав той вирішальний день. Пам'ятаю ще той урок зарубіжної літератури, до нас, як завжди на хвилику забіг наш майстер Московський Б.А.

Він запитав у нас, хто має хоч якійсь навички у html. Прошу вибачення, але я все ж вжив професійний термін. Але згадавши знайоме слово, моя рука потягнулась вгору. Мене попросили після уроків зайти в кабінет ІТ, теперішній 228, і там дали завдання зробити дизайн сайту на тему "СНІД". Будучи вдома, кинувся "гуглити", як же зробити той дизайн, бо сам я був ще "ні бум-бум". Недовго шукаючи, знайшов підходящий, але вже готовий. Знаючи, як налаштувати все на свій лад - змінив декілька надписів, і все - дизайн готовий. Наступного дня віддав його на огляд, і переглянувши код, Московський Б.А. з дивним виразом обличчя кинув класному керівнику Л.В.Мельничук, це тоді я не розумів, що то значило, і ніби зрадив, що я такий "геній", а насправді моє "гугління" викрило одним переглядом. Вже роки пройшли, а сором і зараз смикає. Після цього і почалась ера допомоги вчителям з комплексами і набуття нового досвіду.

Провчившись вже рік, я дізнався чимало нового, зокрема і почав вчити програмування, ще й на гурток до Московського почав ходити. Тоді ж я і дізнався від Людмили Василівни про Всеукраїнський конкурс веб-дизайну. Його проводив той самий ВНТУ, в якому навчались мої старші товариші. І як кажуть: "Прийшов, побачив, переміг". То було моє перше третє місце. Радощам не було меж, а ще більше радів мій навчальний заклад. Вперше, мої досягнення було оцінено, і це радувало мене більше, ніж гра-

Снідевич Андрій

мота з навушниками Cosonic. Ось, за що я не люблю школу, а обожаю ВМВПУ! Це була не остання моя перемога, за ними слідували і інші, от тільки місця змінювались з третього на друге та перше. Навіть зараз, вийшовши зі стін училища, і будучи студентом другого курсу академії, я продовжую брати участь у конкурсах, який, між слів, вже переріс у Міжнародний.

На даний момент працюю у студії веб-дизайну "team-Line", успішно, вже 2 рік. А за ці 6 років перепон і випробувань очі пробігли тисячі сторінок, а руки написали сотні веб-сайтів. Ні, я не хизуюсь, а навпаки, сам дивуюсь. І навіть зараз, маючи такий рівень, я продовжую вчитись.

На цій стрічці коду, планую завершити свою розповідь. Дякую рідним стінам, що виховали такого сина. Але то так, примітка. Справжній вдячності - немає меж. Трохи коротенько вийшло, але щиро і від душі. Я б і ще розповів, але немає часу. Таке воно, доросле життя.

Снідевич Андрій, випускник групи № 6, 2013

Шелест Влад

Ось і пролетіли мої три роки навчання у ДПТНЗ "ВМВПУ". Настав час знайти себе в житті, щось робити, кудись йти... За час навчання я здобув повну загальну середню освіту та професію "Оператор комп'ютерного набору та електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ". Як кажуть: "Знання за спиною не носять" і деякі навички дійсно знадобляться протягом життя. Подумавши, звачивши всі "за" і "проти" я вирішив здобувати вищу освіту, а також працювати. Незабаром я вступив до "Університету культури і мистецтв" на спеціальність "Діловод", спланував з батьком свій бізнес. Здобувши вищу освіту за даною спеціальністю, я зможу без проблем розбиратися у документах фірми і з часом розширювати її. На даний час ми

з батьком займаємось вирощуванням перепелів і поставкою цією продукції споживачам, зокрема і училищу, де я навчався. Здавалось би, до чого тут, до птиці, моя набута спеціальність? Справа в тім, що без комп'ютера і електроніки

на сьогоднішній день ніяк, а у цьому бізнесі це просто необхідно, оскільки необхідна статична температура, освітлення, вентиляція, також необхідно вести облікові записи, веб-сайт та чимало чого, що ще знадобиться. Наприклад, освітлення для кліток, де знаходиться птиця, необхідно було і буде робити самому, а тому навички пайки тут цілком доречні.

Підведемо підсумки. Я зовсім не жалкую, що вступив після школи в училище, воно дійсно допомогло освітись, зрозуміти, що важливо, що необхідно. Хочу висловити слова подяки адміністрації, вчителям, майстрам за те, що вчили мене і надіюсь, що вони ще навчать багато учнів.

Шелест Влад, випускник групи №30, 2013

Знаєте фразу: "Прожити рік за два?" Чомусь її зазвичай використовують, кажучи про щось погане, ніби, як покарання якесь. А я згадала її. Розмірковуючи про своє навчання в Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі за професією "Оператор комп'ютерного набору. Секретар". Три роки навчання тут навчили мене більше, ніж дев'ять років школи. Тут дійсно йшов рік за два, адже стільки конкурсів, суспільної роботи, олімпіад, громадської діяльності навряд проводять у будь-якій школі. І в кожному конкурсі є бажання взяти участь, спробувати свої сили, тим паче підтримка викладачів, майстрів та найголовніше - адміністрації надавала для цього наснаги.

"ВМВПУ" стало підготовкою до дорослого, можливо, часом несправедливого і насиченого життя. Саме тут, ти вже не дитина, але і не дорослий із тягарем обов'язків на плечах. Відмінна професійна підготовка, висококваліфіковані викладачі та майстри виробничого навчання допомогли отримати високий рівень знань і найголовніше - умінь. Саме вони стали запорукою мого вступу до "Вінницького національного технічного університету" у 2013 році, на один із найпопулярніших напрямків підготовки - "Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології" кафедри комп'ютерних систем управління. Тут студентів навчають проекту-

Мельничук Ірина

ванню та створенню систем автоматизованого управління реальними технологічними процесами. За перший місяць навчання я переконалась, що рівень знань, отриманий з технічних наук у ВМВПУ на порядок вищий, ніж надається в школах та ліцеях. Практичні заняття та лабораторні роботи виконувати зрозуміліше, і в деякому плані, навіть легше.

Я від усього серця вдячна рокам, що провела у ВМВПУ, ТИМ ЛЮДЯМ, ЯКИХ ЗУСТРІЛА ТУТ. Вони навчили мене реальному світу, без дитячих ілюзій. Завдяки їм я пізнала і хороше, і погане, а все це - безцінний досвід, що залишиться зі мною назавжди. Я не забуду ніколи ці роки навчання, я залишила частинку свого серця у стінах ВМВПУ, а воно зайняло велику нішу у моїй душі.

А першокурсників я прошу про одне: дбайте про себе сьогодні!

Адже ви дійсно варті бути успішними людьми!

Мельничук Ірина, випускниця групи № 40, 2013

"З ПОГЛЯДОМ НА ЗАХІД І З ОГЛЯДКОЮ НА СХІД"

Не один рік в Україні тривають дискусії щодо її цивілізаційного та інтеграційного вибору. Цю проблему наша країна, на відміну від інших постсоціалістичних держав, розв'язує по-особливому.

Після створення СНД (1991 р.) та набуття в ній асоційованого членства Україна у 1994 р. підписала угоду про партнерство та співробітництво з Європейським Союзом. Такий полярний рух України - "з поглядом на Захід і з оглядкою на Схід" - триває вже близько 20 років. Наразі ситуація так і не прояснилася. Нині Україна хоче підписати Угоду про асоціацію з ЄС і водночас веде переговори про співпрацю з Митним союзом.

Інтеграційний вибір будь-якої країни має щонайменше три аспекти: правовий, економічний, політичний. Для України, яка порівняно недавно здобула вистраждану століттями незалежність, ці три аспекти мають особливе значення. Правовий аспект - це збереження суверенітету і державності. Економічний - розвиток країни і добробут народу. Політичний аспект - це забезпечення цивілізаційного майбутнього українського суспільства.

Різні політичні сили в Україні та за її межами роблять свої акценти на тих чи інших аспектах інтеграційного процесу. Одні віддають пріоритет європейському вектору, інші - євразійському. Одні наголошують на економічних перевагах інтеграції, інші - на політичних. Одні недооцінюють правові аспекти, другі - політичні, треті - економічні.

Тому ґрунтовний аналіз всіх аспектів інтеграційного процесу має дуже важливе значення для недопущення прорахунків у доленосному рішенні щодо цивілізаційного вибору України.

Цим питанням присвячено багато досліджень. Деякою мірою, до цього процесу хочемо долучитися і ми, автори цієї статті.

Ми - сучасна молодь України, що намагається йти в ногу з часом та який не байдує те, яким буде наше майбутнє.

У пошуках істини та намаганні бути об'єктивними нами під час дослідження була опрацьована значна кількість статей, з'ясовані погляди різних політичних сил, думки пересічних людей через мережу Інтернет. А тому нижче наводимо позитивні сторони та недоліки вступу України до ЄС та основні аспекти співпраці з Митним союзом.

Позитивні наслідки вступу України до ЄС:

- політичні вигоди: участь в Європейській колективній безпеці та гарантування, за її допомогою, територіальної недоторканості України;

- економічні: макроекономічна стабільність, нові ринки збуту для українських товарів та додаткові інвестиції в українську економіку, надання субсидій деградуєму сільському господарству, зменшення митних тарифів та отримання позитивного сальдо торговельного балансу;

- соціальні: ефективний захист прав людини в інституціях ЄС, відкриття кордонів для вільного пересування населення та розширення можливостей для освіти, роботи й відпочинку, забезпечення високого рівня життя населення;

- культурні (ідеологічні): широкий доступ до інформаційного потенціалу ЄС.

Переваги вступу України до ЄС:

політичні: стабільність політичної системи та адаптація національного законодавства із законодавством ЄС, реформування недієздатного національного судочинства;

економічні: забезпечення розвитку середнього та малого бізнесу, впровадження стандартів ЄС у виробництві, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств;

соціальні: формування середнього класу, реформування освіти, охорони здоров'я, соціального захисту тощо;

ідеологічні: поширення української культури в країнах ЄС.

До негативних наслідків вступу України до ЄС можна віднести такі загрози:

- політичні: небезпека втягнення України в конфлікт цивілізацій між Заходом і мусульманським світом;

- економічні: можливе переміщення до України виробничих підприємств;

- соціальні: поглиблення демографічного спаду, проблема незаконної міграції та відтоку кадрів;

Недоліки вступу України до ЄС:

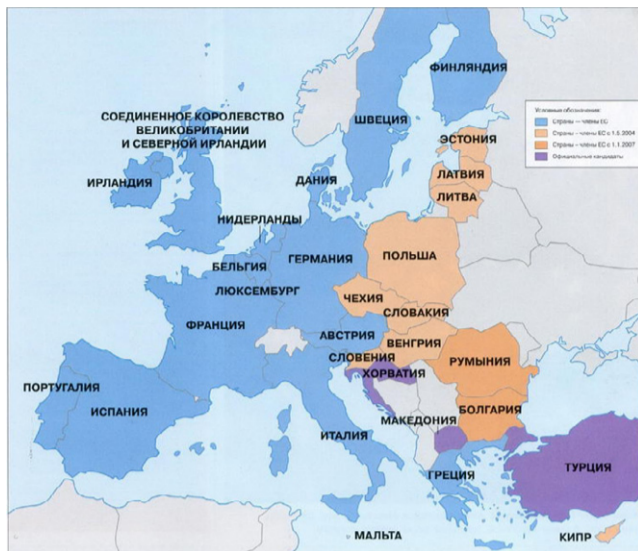
- політичні: часткова втрата суверенітету, невизначеність стратегії розвитку ЄС, погіршення відносин із країнами СНД та іншими країнами;

- економічні: втрата конкурентоспроможності певних галузей, складність переходу на європейський рівень цін;

- соціальні: ускладнення візового режиму зі східними сусідами;

- культурні (ідеологічні): розмивання національної самобутності України.

З поданого переліку переваг та недоліків вступу України до ЄС можна зробити висновок, що управління політичною, економічною, соціальною та ідеологічною сферами суспільства в ЄС, в цілому, відповідають загально-

ним демократичним, правовим і науково-теоретичним критеріям, цілі як ЄС, так й України, переважно знаходяться в одній площині та взаємодоповнюються, отже, Україні є вигідним приєднання до ЄС.

Сьогодні мова про членство України в Митному союзі не йде. Однак можливий вступ до Митного союзу тільки посилює диспропорції, що склалися в економіці України, втягне її в ще більшу залежність від енергоресурсів Росії.

Сам по собі статус України як спостерігача в Митному союзі нічого не значить. Будемо спостерігати, головне, щоб не стали учасником процесу.

Потрібно тільки чітко усвідомити дві важливі речі.

Перша: асоціація з Європейським союзом - це стратегічний шлях держави. Є економічні інтереси держави, які треба навчитися відстоювати всіма способами.

Друга: Україна стратегічно зацікавлена в поглибленні економічної інтеграції з Російською федерацією та країнами СНД як суверенними державами.

Головними торговими партнерами серед країн СНД в експорті та імпорті товарів є країни Митного союзу - Росія, Білорусь і Казахстан.

Підписання асоціації відкриє дорогу до здобуття кредитів МВФ. Відновлення співпраці з МВФ гарантує Києву здобуття 610 мільйонів євро спеціальної допомоги строком на 15 років. Відповідна домовленість була досягнута ще в лютому. Планується, що гроші - за умови реставрації діалогу - стануть поступати в декілька траншей.

Підсумовуючи все вищевикладене, можна говорити про те, що підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом є безумовним прогресом, проте сповзання у бік Митного союзу означатиме "комфортну стагнацію", або якусь теплу ванну, в якій вода швидко остигає.

Наступним етапом нашого дослідження було вивчення позицій та поглядів тих, що знаходяться

ти між вступом до ЄС чи до Митного Союзу. На мою думку, вступ України до ЄС дозволить нам приєднатися до одного з самих відкритих світових ринків. Членство в ЄС дозволить українським виробникам вільно вести торгові операції, покращувати якість товарів. Позитивні наслідки відчужає на собі кожний громадянин України.

Моя думка полягає в тому, що Україні краще вступити до ЄС тому, що Європа нам відкриє більше можливостей, ніж Росія.

Корлат Аліна, учениця групи № 48

Де краще бути Україні в ЄС чи в Митному Союзі?

Це питання турбує досить багато економістів та політологів. Та, на мою думку, входження до того чи іншого союзу принесє для України ряд мінусів. А особливо ці мінуси поставитимуть, якщо Україна вступить до Європейського Союзу. По-перше, з європейських країн почнуть імпортуватися в Україну товари вищої якості і дешевші, ніж вітчизняні, тому споживачі відразу ж кинуться купувати іноземні товари. Для вітчизняного виробника цей момент дуже важливий, бо їх показники збуту відразу ж впадуть, особливо для малих та середніх підприємств. По-друге, українські товари, які будуть експортуватися в європейські країни будуть неконкурентоспроможними поряд з європейськими товарами, а відповідно, їх ніхто не купуватиме.

Таким чином, європейські товаровиробники витіснять середні і малі підприємства в Україні.

Ткачук Андрій, учень групи № 48

Перед Україною поставило нелегке питання вступу до ЄС або митного союзу з Росією. Але ж все

тако рано чи пізно доведеться обирати.

ЄС - це єдиний гармонізований ринок із майже 500 млн. користувачами та 30 млн. фірм і компаній, що виробляють та користуються товарами за єдиним правилом та стандартами.

Рівноправне членство в ЄС дозволить українським виробникам вільно вести торгові операції на європейському ринку та змусить їх до підвищення якості товарів, для забезпечення їхньої конкурентоспроможності.

Вступ України до Євросоюзу дозволить долучитися до його економічних і соціальних програм, отримати

доступ до європейської системи освіти, охорони здоров'я, ринку праці. Позитивні наслідки Євроінтеграції відчужає на собі кожний громадянин України.

Високі і надійні конституційні гарантії прав і свобод людини та громадянина, дієві і справедливі обмеження соціальної нерівності - все це невід'ємні наслідки руху до об'єднаної Європи.

Войнаровська Людмила, учениця групи № 48

На мою думку, входження України до Митного союзу призведе до істотного звуження суверенітету України.

В економічному аспекті інтеграційна привабливість Митного Союзу для України дуже слабка, бо база колишнього СРСР значною мірою втрачена і перспектив її відновлення не має.

У політичному аспекті входження України до інтеграційних утворень із Росією вигідне найбільшою мірою останній і воно переважає європейські перспективи України.

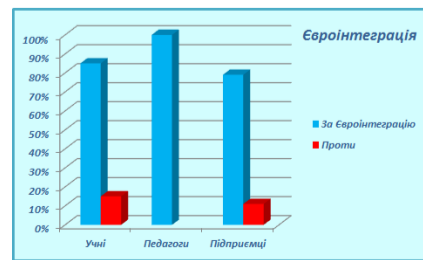
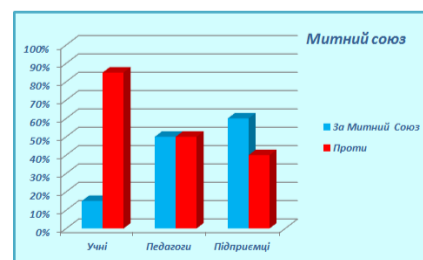
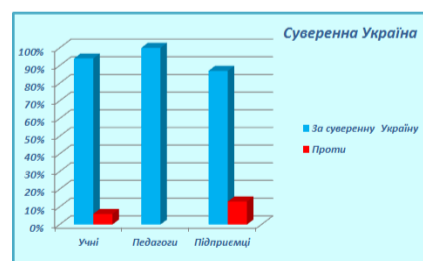
Згідно із засобами масової інформації, Росія проти вступу України до ЄС. Влада Росії обіцяє: якщо ми вступимо до ЄС, то Україна більше не буде транзитною територією газу та всі товари, які раніше експортувалися з України, не будуть більше продаватися на території Російської Федерації. Ми вже зараз платимо за газ більше, ніж Європа, незважаючи на перебування Російського Чорноморського флоту в Криму.

На мою думку, Україні буде вигідним вступ до ЄС, оскільки він має більше позитивних сторін, ніж Митний союз із Росією.

Ілляшин Валентин, учень № 48 групи

Підготувала Гавш Н.Л., викладач спеціалізації

За підсумками опитування, яке проводилось серед викладачів, бізнесменів і учнів, ми отримали такі дані:

У дебатах народжується істина

Я можу бути незгодним з Вашою думкою, але я віддам життя за Ваше право висловити її.

Вольтер

23 жовтня команда нашого навчального закладу у складі Ткачук Олени, Воронюк Катерини, Пахолок Тараса, Свиначук Олени стала учасником II міського турніру правових дебатів. Тема "Чи можливе виховання без покарання?" є досить актуальною для суспільства, оскільки виховання громадянина визначає майбутнє нашої держави. Організатором заходу виступила Служба у справах дітей Вінницької міської ради.

Учасники дебатів грали за британським парламентським форматом, який є імітацією слухань при обговоренні законопроекту. Наша команда від уряду, доводила присутнім думку-твердження, команда Вінницького вищого професійного училища сфери послуг - від опозиції, навпаки, її заперечувала.

Метою цього заходу було навчити учнів відстоювати власну думку, складати доказову базу, використовуючи аргументи, критично мислити і працювати в команді. Всі з нетерпінням чекали початку дебатів, адже ми відкрили для себе нову цікаву гру.

З історії дебатів:

Дебати як вид ораторського мистецтва з'явилися ще в древній Греції. Пізніше практику влаштовувати публічні диспути на найбільш важливі теми у греків перейняли Древній Рим. В Середні віки і епоху Відродження дебати підкорили академічне середовище і влаштувати громадське обговорення різних питань стало модним.

Століттями люди у всьому світі шліфували ораторське мистецтво, дискутуючи один з одним чи командами. І якщо спочатку головною метою в спорі був пошук істини, та з часом дебати еволюціонували в популярському напрямку. Форма дебатів змінювалася залежно від часу та культури країни і перетворилася на гру, якою захоплюються тисячі молодих людей.

Дебати - це інтелектуальна дискусія у якій є свої чіткі правила, без яких вона ризикує перетворитися на побутові балачки.

Головне завдання команд довести за допомогою аргументованих заяв свою точку зору.

Команда ДПНЗ «ВМВПУ»: Воронюк К., Свиначук О., Ткачук О., Пахолок Т.

Наші гравці з аналітичним мисленням показали вміння структурно та логічно будувати виступ, аргументувати свою позицію, культуру мови та манеру триматися перед аудиторією. Вони не боялись питань опонентів і чітко тримали свою лінію твердження. І як результат, їм вдалося переконати аудиторію, що виховання таки можливе без покарання. Але головне завдання в дебатах - переконати суддів. Дивно, що всі ці факти не були враховані

з боку суддівства.

Гра пройшла захоплююче і весело. Учні ще довго обмінювались враженнями від зустрічі, коментували їх і порівнювали. Ми зрозуміли, що у дебатних суперечках перемагають всі, важливий не тільки гарний результат, а ще й процес кристалізації власної позиції, адже ми отримали нову мудрість, і навіть, після нетривалого заняття дебатними вправами наші думки і мова стали чіткішими, а дії розсудливішими й виваженішими. Дебати відкрили перед нами нові можливості для подальшого особистого розвитку.

Бережок С.М., керівник правового гуртка

Отже, "Чи можливе виховання без покарання?"

Ткачук Олена-голова уряду, команда ствердження.

Можливе, тому що, застосовуючи покарання у вихованні, ми завдаємо шкоди розвитку дитини, її фізичному, психічному або моральному здоров'ю. Тому тема покарання викликає професійний інтерес педагогів, психологів, юристів. Відомі діячі цих сфер стояли і стоять на гуманістичних позиціях, застерігали від бездумного застосування покарань, зазначали, що інколи просто неможливо визначити грань між покаранням та насильством. Звичайно - покарати набагато легше, ніж виховувати. Покарання ми вважаємо помстою дорослих за свою без-

силість у виховному процесі. Але ж кому ми мстимо?

Воронюк Катерина - другий гравець команди ствердження.

Покарання - це порушення прав і свобод дитини як людини і громадянина. Саме цей аргумент досить широко і повною мірою представлений нашою правовою базою. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань.

Застосовуючи покарання, Ви можете залякати дитину і в результаті вона перестане поводитися погано. Але це лише видимість того, що покарання принесло бажаний ефект, тому що потім спрацює метод метання бумеранга.

За висновками психологів у частині дітей, до яких застосовуються покарання, потім формується занижена самооцінка, невіра в себе, неактивна життєва позиція. І доведено: можливі такі наслідки, як підвищений рівень агресії, жорстокість.

Свиначук Олена - третій гравець команди ствердження.

Покарання нівелює відповідальність за свої вчинки. Караючи, ми встановлюємо такі норми поведінки, за яких дитина намагається вийти сухою з води, для цього вона обманює, вчиться приховувати свої помилки, вивертається, при цьому, звісно, нехтує моральними принципами. Українська народна і вітчизняна, та і світова педагогіка, завжди дуже стримано ставились і ставляться до впливу на людину шляхом покарань. Це відображено передусім у прислів'ях: "Хто б'є дитину, той не виховує добру людину", "Злість - погана порадиця", "Перед тим як карати, полічи до ста", "Як будеш часто називати людину свинею, вона захрюкає", "Не вчи дитину штурханцями, а хорошими слівцями", "Учи дітей не страшкою, а ласкою", "Жорстокість породжує тупість і дурість".

Виступ учениці групи №19 Воронюк К.

Виступ учня групи № 6 Пахолока Т.

Просто гра? Ні! Це цікавий спосіб навчання

Особисто для мене дебати почались ще під час підготовки. І ось глядачі зібрані, судді готові. Почалась гра. Переказувати перипетії немає сенсу, краще ж один раз побачити чи навіть взяти участь. Головне - це отриманий досвід.

Дебати - це цікаве та захопливе усне інтелектуальне змагання, критерієм перемоги в якому є більша переконливість у підтвердженні чи запереченні певного твердження. У дебати грають школярі та студенти з усього світу, проходять Європейський та Світовий чемпіонати, на яких змагаються команди з найпрестижніших університетів, наприклад, таких як Гарвард, Оксфорд, Кембридж та сотень інших. Також мають місце і турніри для тих, хто вже закінчив навчання або відкриті турніри, в яких можуть взяти участь усі охочі. З лав успішних дебатерів вийшло багато відомих політиків.

Багато з тих, хто лише чув про дебати, чи навіть й бачив їх у дії, вважають їх лише грою, грою слів. Але насправді, це не лише гра, але й інтерактивна освітня технологія, яка набагато підвищує ефективність та мотивацію до засвоєння та використання нових знань.

Але дебати принципово відрізняються від інших інтелектуальних ігор. Наприклад під час гри в "Що? Де? Коли?" чи "Брейн-Ринг" учасники, в основному, демонструють наявні знання та здобувають нові. Головною ж метою дебатів є розвиток аналітичного та структурованого мислення. Ця гра розвиває креативність, швидкість реакції, вміння чітко формулювати свої думки. Вправляючись у цій грі, кожен може удосконалити ораторські та презентаційні здібності, переконливість, вміння оцінювати певні факти. І це далеко не все. Просто гра? Ні - це сучас-

ний цікавий спосіб навчання.

Що ж таке "Грати в дебати" для новачків? Це не просто відповіді на пряме запитання, вчасно згадавши якийсь факт або швидко вирішити задачу. Потрібно не просто відтворити, а й глибокого аналізувати усю наявну інформацію. Учасники повинні зібрати розрізнену інформацію у єдиний потік фактів та тверджень, що зможуть переконати команду опонентів, суддів, а найголовніше - глядачів. Не потрібно забувати про вплив дебатів на розвиток таких надзвичайно важливих соціальних якостей, як вміння пояснювати оточуючим свою думку, мотиви та почуття, впевненість у собі, вміння уважно слухати, толерантність та поважне ставлення до інших думок та людей із різних соціальних груп, робота в команді, зацікавленість та наявність власної позиції щодо того, що відбувається у суспільстві, країні, світі, активна громадянська позиція, вміння вести переговори, знаходити спільну мову та уникати конфліктів.

Навики, здобуті під час дебатів, стануть у пригоді у навчанні, кар'єрі та повсякденному спілкуванні з людьми. Але головне, що дебати не обмежуються змаганням, навчанням та саморозвитком. Це один із найприємніших та найцікавіших способів провести час, який гарантує спілкування з сотнями цікавих, яскравих та енергійних молодих особистостей. Це шанс розмалювати своє життя яскравими барвами, обзавестися новими друзями та отримати велетенську порцію адреналіну! На перший погляд - просто хоббі, а насправді - всеохоплюючий інструмент для саморозвитку.

Пахолок Тарас, аналітик команди

Приєднуйся до нас!

Правовий гурток "Феміда" завжди відкритий для нових ідей, тому завжди буде радий кожному учню, який прагне творити, досліджувати, пізнавати й бути активною частиною нашої молоді.

Щиро запрошуємо Вас поринути у вир дивовижного й надзвичайно цікавого життя. Разом із нами Ви маєте унікальну змогу проявити себе та удоско-

налити свої здібності, беручи участь у наших правових заходах. Ви навчитеся використовувати правові знання в практичному житті,

Ви можете розкрити і реалізувати

свій потенціал і можливості на правових турнірах, конкурсах, олімпіадах.

Ми чекаємо Вас на обговоренні за круглим столом актуальних питань, які турбують нашу молодь і суспільство.

За більш детальною інформацією звертатись до керівника гуртка Бережок С.М., кабінет №305

БЛАГОДІЙНИЙ ЯРМАРОК

Щедра українська осінь! Час завершувати збирання останніх врожаїв, час починати підбивати підсумки задуманого та зробленого. В осінню пору мінливою настрою погоди, коли музика осінніх дощів та шурхіт золотавого листа налаштовує нас на ліричний лад, ми уповільнюємось у щоденній гонитві за матеріальним та частіше замислюємось над нетлінними людськими цінностями.

Лише людина з полум'яним серцем та відкритою душею може перейматися проблемами інших та знаходити найменшу можливість для допомоги, розради, підтримки. Саме такою мудрою, далекоглядною, невтомною та самовідданою людиною є директор Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища Дмитрик Олександр Дмитрович.

За ініціативи директора вже третій рік поспіль відбувається благодійний ярмарок "Щедра та гостинна наша Україна". Даний захід проводиться з метою вшанування та ознайомлення з традиціями і побутом нашого народу, виховання гуманності, що проявляється через чуйність, повагу, любов до ближнього, вміння співчувати, виявляти турботу про нужденних і знедолених. Зібрані під час ярмарку кошти розподіляються між учнями ВМВПУ, які гостро потребують матеріальної допомоги.

На учасників та гостей ярмарку чекають виставка-продаж сільсько-господарської продукції, виставка-конкурс "Дари Поділля", алея сала та борщу, польова кухня, куліш, шашлик, юшка (з риби), печена картопля від майбутніх кухарів, майстер-класи народних ремесел, виступи художніх колективів училища та міста, цікаві конкурси та розваги, розіграш лотереї "Небайдужі серця".

Вже стало традицією проводити ярмарок небайдужих сердець у день релігійного свята Покрови Пресвятої Богородиці, яка здавна є берегинею нашого народу, його небесною й могутньою заступницею. А тому не дивно, що кожен учасник ярмарку, сповнений світлих почуттів, намагається зробити як найбільше для підтримки тих, хто цього потребує.

Свято Покрови Богородиці має важливе історичне значення, бо саме цей день вважається Днем українського козацтва, яке втілило в собі кращі національні риси українського народу. А тому з вітальним словом під час відкриття ярмарку звернулися Генерал-отаман Гетьманського округу, голова Козацького благодійного Фонду Івана Богуна Володимир Лебедевич та отаман, полковник УК Вінницького козацького полку імені Івана Богуна Володимир Воловдюк. Продовжив урочисту частину свята виступ учасників Вінницького осередку Міжнародної федерації Бойового гопака, які майстерним виконанням бойових прийомів не тільки викликали загальне захоплення, але й бажання окремих юнаків оволодіти давнім козацьким бойовим мистецтвом та взяти участь у спортивних змаганнях, організованих викладачами фізичної культури.

На кожному святі цінується щире та мудре українське слово. Мелодійна та неповторна українська мова ввібрала в себе гомін лісів, полів, рік і морів землі нашої. Слова нашої мови переткані вишневим цвітом, барвінком, калиною. Та хто ж краще володіє вмінням передати красу української мови, як не поетеса, почесний президент громадської організації "Велика рідня" Олена Вітенко, яка також була гостем на святі благодійності. За давнім українським звичаєм пані Олена завітала з подарунком - збіркою власних віршів. А справжньою несподіванкою для гостей

стала прем'єра пісні "З піснею в Європу" у виконанні вокального ансамблю "Джерело" на її вірші.

Педагогічні працівники та учні училища продемонстрували і щедрість душі української, і щедрість української землі: можна було придбати овочі і фрукти, домашню випічку (українські пишні паляниці, пироги і різноманітні тістечка), молочні продукти і яйця, продукти для здорового харчування, керамічні вироби, прикраси ручної роботи і сувеніри з природного матеріалу, натуральні косметичні засоби та мило, що виготовили майстри.

А яке ж українське свято без сала та українського борщу, звареного майбутніми кухарями за рецептами з різних регіонів України, що подавався із запашними пампушками?!

На святі ярмаркували не лише учні та викладачі навчального закладу, активно купували запропоновану продукцію жителі прилеглих будинків та випадкові перехожі, яких зацікавило дійство, що відбувалось, а саме: весела музика духового оркестру, виступи викладацького ансамблю "Джерело" та учнівського "Душі криниця". Не обійшлося і без традиційних ярмаркових персонажів: куми, цигани, яких вдало зіграли учасники драматичного гуртка "Аматор".

Під час ярмарку кожен бажаючий мав змогу стати учасником одного з численних конкурсів. Зокрема, конкурсу "Дівоча краса - довга коса", в якому взяли участь усі бажаючі дівчата, що мають довге волосся.

Адже саме довге густе волосся завжди було ознакою дівочої вроди, а охайно заплетена коса - символом цнотливості, незайманості та дівування. Вважалося, що, якщо дівчина вмila стежити за своїм волоссям, то в майбутньому з неї буде гарна господиня - працююча, чепурна. А всі перспективи стати саме такою є в переможниці - учениці групи № 19 Ткачук Олени, довжина заплетеної коси якої сягає 82 сантиметрів.

Розважити і здивувати відвідувачів ярмарку змогли учасники конкурсу "VT RM ELS - ВМВПУ", який проводився з метою залучення уваги суспільства до проблем довкілля. Учні підготували вбрання, в якому можна виглядати гарно, не витрачаючи на це багато коштів і без шкоди для навколишнього середовища.

Адже чистота краю починається з чистоти власної оселі, вулиці, селища та міста. Це, перш за все, турбота про довкілля та здоровий спосіб життя. І це не просто красивий лозунг, це переконання переможців у номінації "Креативне рішення": група №17- Юкиш М., група №19 - Воронюк К. та Ріхтерс А. У номінації "Дзеркало довкілля" відзначені учні: група №15 - Шуляк Ю., гр.42 - Дзюбенко В., група №18 - Сидорець О., а в номінації "Плач Землі" перемогли отримали учні: група №48 - Лисенко Ю., група № 20 - Пилецька Н. та Кравець Д., група № 33 - Гладка Катерина.

Родзинкою заходу стала благодійна лотерея "Небайдужі серця", під час якої було розіграно понад 70 пам'ятних призів.

Завдяки зусиллям педагогічного та учнівського колективів, батьків та просто небайдужих людей, під час ярмарку було зібрано більше 18 тис. гривень. Окрім цього ярмарок викликав багато неймовірних вражень не тільки в учасників, але й в гостей свята, бо кожен, долучившись до благодійності, відчув себе невід'ємною краплинкою безмежного океану людської доброти та милосердя.

Біла Л.О., заступник

«ЩЕДРА ТА ГОСТИННА НАША УКРАЇНА»

Викладач української мови та літератури
Кравець В.В., учениця групи № 12 Вронська Юлія

19 жовтня 2013 року на базі нашого навчального закладу Вінницька громадська організація "Вінницьке крайове козацьке молодіжне об'єднання "Молода Подільська Січ" провела 11 обласний етап Всеукраїнського дитячо-юнацького фестивалю мистецтв "Сурми звитяги", в рамках якого талановиті діти та молоді навіть із найвіддаленіших міст та сіл Вінниччини мали змогу продемон-

струвати свої здібності і таланти.

Фестиваль унікальний тим, що пропагує серед дітей та юнацтва кращі зразки мистецьких творів патріотичного спрямування, що розкривають героїчний шлях національно-визвольної боротьби українського народу періоду козацької доби та XX століття, що заохочує молодь до плекання мистецької спадщини січових стрільців, а також до творення сучас-

ного українського патріотичного мистецтва.

Організаторами фестивалю є Центр Національного Відродження імені Степана Бандери, Всеукраїнське товариство "Просвіта" ім. Т. Шевченка; Громадська організація "Сурми звитяги".

Учасників фестивалю привітала Валентина Шпак-Мельник. "Українці мають боронити свій край піснями, словами, танцями, - зазначила координатор фестивалю. Мені приємно бачити найкращих представників учнівської молоді Вінницької області. Адже тут, без сумніву, зібралися найталановитіші, найактивніші, небайдужі, ті, які прославлятимуть наш край своєю творчістю. Я бажаю вам успіхів і перемог - не тільки на цьому конкурсі, а й у всіх ваших починаннях".

Одинадцятий обласний

"СУРМИ ЗВИТЯГИ"

фестиваль "Сурми звитяги" проводився за наступними номінаціями: солістично-вокалісти, вокальні та вокально-інструментальні ансамблі, літературно-музичні композиції, художне читання, хорові колективи, капели та ансамблі бандуристів, духові оркестри та інструментальні ансамблі.

Фестиваль видався напрочуд цікавим та насиченим. І виконавці, і сценарно-режисерська група подбали про репертуар та його сценічне оформлення. Глядачі та журі належно оцінили творчі підходи до опрацювання тематики, пошук сучасних нестандартних форм патріотичного мистецтва, вдало підібраний репертуар. Тишили інтелігентна манера виконання, висока естетика зов-

нішнього вигляду.

У фестивалі взяла участь учениця групи № 12 нашого училища Вронська Юлія, яка продемонструвала високий рівень і стала лауреатом 3 ступеня фестивалю у номінації "Читці" з віршем Миколи Вереса "Крути" (керівник Кравець В. В.)

Вронська Юлія отримала високу оцінку журі та цінні подарунки від організаторів фестивалю та грамоту і подарунок від Вінницького обласного об'єднання "Всеукраїнське товариство" "Просвіта" ім. Т. Шевченка".

Сьогодні музичний простір України практично щент заповнений іноземною продукцією, молодь не знає наших українських пісень, не кажучи вже про

історичні. Завдяки такому фестивалю діти можуть зрозуміти, хто такі українці та який непростий шлях пройшли до здобуття незалежності.

В сучасному світі ми повинні докладати максимум зусиль, щоб наші діти росли не просто патріотами, а, щоб любили рідну пісню та рідну мову. Цей фестиваль додає віри в націю, додає любові до свого народу та шани до його історії.

"Сурми звитяги" - чи не єдиний з українських фестивалів, який пробуджує в юних учасників прагнення до пізнання та знання свого українського.

Кравець В. В., викладач української мови та літератури

Потяг до літературної творчості з'явився у мене ще в ранньому дитинстві. Я описувала те, що бачила навколо себе. Це були здебільшого картини природи, створені в моїй уяві казки з вигаданими героями. Потім це були роздуми над людськими вчинками, почуттями і характерами Першим моїм слухачем була моя бабуся, яка завжди схвально відгукувалася про почуте. Одне з моїх оповідань - роздуми про одвічні людські цінності.

Часом здається, що ситуація скоує твоє тіло, тягне за собою в гнітючу невідомість і ти вже не в силах змінити щось, звільнитись із зловісних пут. Так сталося із моїм героєм. За вікном стояла рання осінь. Серед парку вигравав фонтан, біля якого часто збирались люди, призначаючи зустрічі. Там часто сидів Женя. Він приходив туди, щоб побути наодинці, подумати над подіями, які відбулись у його житті. А ще він часто записував у зошит свої думки. "Іх занадто багато, тому їх потрібно кудись дівати", - писав він.

- 27.09.13 Безвихідь поселилась у моєму житті...Вона стала сусідкою печалі і самотності."

Всі ці гіркі почуття стали невід'ємною частиною мене, коли я дізнався що таке "втрата". Ніколи не міг подумати, що це може статись саме зі мною. Здається, якусь частину мене забрали...Його просто не стало...Важко тепер без друга...Настільки болить всередині...Ніби обпиків окропом. Рятують тільки сон, але останнім часом він приходиться дуже рідко."

Так, Женя страждав. Цей біль був незнайомий йому. Ці почуття він переживав вперше, тому не знав, як із цим впоратись.

- 3.10.13 Це нестерпно. Вже так всі набридли. В школі почались проблеми. Я один. Зовсім один. Батьків практично не бачу - вони на роботі. Однокласники? Вони не сприймають мене із моїми проблемами."

Мені жаль його. Звісно, він намагався ввести себе в оману, доводячи собі, що все добре. У нього почалась депресія. Так зазвичай і трапляється: зникає цікавість до навколишнього світу, відсутність зовнішніх проявів емоцій, зниження працездатності.

Справа в тому, що Женя нещодавно втратив друга. Він картав себе за те, що не міг нічим йому допомогти в тяжку хвилину.

- 16.09.13.Важка хвороба забрала його. Здавалося б, є у твоєму житті людина, яка близька тобі по духу, яка розуміє тебе, а ти її...І тут, за короткий відрізок часу, ця людина зникає. З кожним днем, ти розумієш, що твій друг віддаляється від тебе все більше і більше. Ти бачиш, як він страждає, спливають його останні дні, а зробити нічого не можеш. Ти не в силах допомогти. Це пригнічує. Більше його немає..."

Настала пізня осінь. Женя давно вже не приходив до парку, не писав. Йому стало

трішки легше, але часом депресивний настрій повертався. Якось, коли саме такий настрій був у нього, хлопчина, натягнувши тоненьку куртку, вхопивши олівця і зошита, у відчай вибіг на двір. Було холодно, починав накрапати дощ. Женю переповнювало почуття відчуження, самотності. Йому хотілось кудись сховатись, уникнути тих неприємних відчуттів, і він почав бігти. Бігти щодуху, не помічаючи ні людей, ні машин, ні часу. Він просто біг. Коли сили почали покидати його, він зупинився і помітив, що опинився посеред парку. Дощ посилювався, але юнаку було всеодно. Він побачив знайому лавку. Та наважитись підійти до неї він так і не зміг - занадто мало часу пройшло з того часу. Вона нагадала йому про його втрату, і щось наче змусило його піти геть. Неповдалі парку була кав'ярня. Засунувши руку з кишеню, він витягнув у жмені дванадцять гривень. Наступних декілька годин він провів у теплій кав'ярні, де писав без зупинки. Коли Женя поглянув на годинник, був уже пізній вечір. Зрозумівши,

шт.

- Це твоє? - запитав незнайомиць. Женя спросоння жадібно вихопив зошита з рук і хотів уже йти. Та згадавши про те, що його хвилювало останні двадцять вісім годин, він подякував та запитав, як його знайшли.

- Я вчора помітив тебе тут, і те, як ти натхненно писав. А потім, коли ти пішов, побачив, що зошит залишився. Я його і забрав. Спочатку вагався, віддати адміністратору чи подивитись, що там, але, просто, я не зміг перебороти своєї цікавості і почав читати його. Пізніше, коли закривав кав'ярню, я пішов додому і там дочитав. А от сьогодні вирішив прийти сюди і віддати його адміністратору, розуміючи, що це не просто зошит і його можуть шукати. Офіціанти направили мене до твого

столика, сказавши, що ти тут з самого ранку сидиш, що це твій зошит. Ти вибач, знаю, що не повинен був далі читати, зрозумівши, що це чийсь сокровенне та справцювала звичайна людська

риса - цікавість.

- Як тебе звать?

- Мене - Женя.

- А мене Діма.

- Дімо, чому ти все-таки вирішив повернути зошита? Адже тобі могло б бути абсолютно всеодно. Ну, подумаєш, чийсь зошит, подумаєш, до когось нескромно в душу заліз... А ти прийшов, віддав!

- Я тобі от що скажу: не всі в житті такі підлі, як ти описуєш. Так, я вчинив недобре, прочитавши твої думки, вірші. Мені соромно та я щиро вибачився. Я розумію, наскільки для тебе цінна ця річ, адже сам пишу. Музику...В самого є подібні записи, і уявляю, наскільки воно є цінним, скільки душі там вкладено. Тому і повертаю.

- Спасибі тобі за розуміння. Не знаю, що б без нього робив. А, ти, ти от прочитав, і...

- Слухай, я тепер знаю, як тобі важко...- От мені дуже сподобався один із твоїх віршів. Ось цей...

Так і зав'язалась розмова між хлопцями. А з часом вони потоваришували. В них, як виявилось, було багато спільного. Пізніше вони зібрали свою групу, де Женя був вокалістом, а Діма басистом. Першою пісню, яку вони зіграли, був дороблений Женею вірш, який так сподобався Дімі. Вони виконали його на випускному вечері. Пізніше поїхали представляти своє місто на одному із фестивалів.

Так в житті Жені з'явився інший друг, який розумів його.

Людські стосунки будуються на вчинках. Звичайних вчинках. Якщо Ви хочете, щоб і Вам простягнули одного разу руку допомоги, наповнюйте своє життя добром та розумінням.

Юхимець Мілена, учениця групи № 20

ТВОРЧИЙ КАМЕЛОДОСКОП

Яка чудна ця диво-осінь!
З'явилась раптом звідусіль:
В сріблястим плетиві небесна просинь,
Знімає вітер злото-заметіль...
У хризантемах загубилось літо,
Віддало барву гострим пелюсткам
І почало маліти і маліти
Та й закотилось в туман...
Гладенький плід каштану на долоні
Виблискує під краплями дощу.
Цю перемогу осені сьогодні
Я з тихим смутком визнаю.

Мазуренко С.П., викладач української мови та літератури

Слово ніжне будить і кохає,
Слово ніжне в душу зазирає,
Розправляє серцю крила
Наше слово, мова мила,
Всі дороги направляє в рай,
Де шумить й співає рідний гай,
Де барвінок в'ється на тині,
А верба сумує в тишині.
В тім краю всіміхаються зірки,
І до рання ніжяться пташки.
У красі священній кольоровій
Розкошує наша рідна мова.
Слово ніжне, мами колицкова,
Це народна пісня волошкова,
Солов'їна радість у гаях,
Із минулого в майбутнє шлях.

Казанець Настя, учениця групи № 14

Українська мова
Соковита й кольорова,
Солов'їна пісня під моїм вікном -
Українська мова.
Мов жар-птиця з чарівним крилом -
Українська мова.
Ніжність матері і батьківський наказ,
І дружня розмова -
Моя рідна мова.

Яцуляк Тетяна, учениця групи № 14

Журавлі у вирій
Уже відлетіли,
Літо швидко промайнуло,
Й слід не лишило.
Над полями ходить осінь,
На нас поглядає,
Сонце нижче нахилилось -
З вітром розмовляє.
Верби віти опустили,
Над рікою й досі
Розчісує ніжний вітер
Золотаві коси.

Колодкіна І.О., перекладач-дактилолог

Просто вчинки

Бібліотекар - це не професія, а стан душі...

Я люблю цей світ за його невичерпну енергію, неоссяжність і незрозумілість. Я люблю його за ранкові світанки і вечірний спокій, за весняні дощі і осінню родючість, люблю за тепло сердець, які він нам дарує...

Я люблю свою Батьківщину, народ і його безцінний скарб - рідну мову.

Люблю за пісенність, величавість і м'який гумор народної мови, що жила в поетичний голос Т. Г. Шевченка й іскрометну іронію вічного слова М. Гоголя.

Люблю за те, що дала світові безсмертні імена Лесі Українки, Івана Франка, Панаса Мирного, Михайла Коцюбинського.

"... В тобі мудрість віків, і пам'ять тисячоліть, і зойк матерів у годину лиху, і переможний гук лицарів, і у годину побіду, і пісня серця дівочого в коханні своїм, і крик новонародженого; в тобі, мово, неоссяжна душа народу - його щирість і щедрість, радість і печаль, його труд і піт, і кров, і безсмертя його." С. Плачинда.

Я люблю свою родину з дідусевими легендами, бабусиними казками, матусиною колісковою, і батьковою улюбленою піснею: "Україно! Ти мій рідний краю, Ти чарівниченько моя. Я без кінця тебе кохаю, Ще більш кохати хочу я. Обняв би я тебе руками, До серця тихо пригорнув..."

А ще я люблю свою професію, люблю приходити в цю кімнату, де подих століть, велич і спокій, а з вікна красуються китяги горобини. І вірю, що бібліотекар - не просто професія, а стан душі...

Так я розпочала свою творчу роботу майже 10 років тому. Так само я б розпочала її сьогодні. Адже хоча час швидко плине та загальнолюдські цінності такі як: порядність, добро, чуйність, любов - є найнеобхіднішими для кожного в будь-якій час.

Ми часто любимо звинувачувати молодь: не цікавиться, не хоче, не читає! Але я думаю потрібно починати з себе: чи цікавила я? Чи пробудила бажання творити? Чи знайшла саме той ключик?..

Так важко, але хто не докладас зусиль, той не насолоджується плодами успіху.

Я люблю працювати разом з гуртківцями "Світогляду". Адже коли на тебе дивляться небайдужі очі, коли тебе розуміють і поважають, тоді робота дійсно задоволення.

А зроблено вже чимало!

Проведено ряд бібліотечних уроків: "Винахід Гуттенберга", "Новини періодичних видань", "Її величність - Книга"; тренінгові заняття: "Твої права", "Спілкуємось і діємо", "Здоровий спосіб життя"; бесіди: "Ділове спілкування", "Цінність книги в житті людини", зустрічі з цікавими особистостями, читацькі конференції "Бути здоровим - це модно", "Культура читання"; виставки, екскурсії та походи.

Це святкування разом як релігійних, так і традиційних свят, походи до театру ім. М. Садорського, до кінотеатрів та музеїв міста, відвідування художніх вис-

Завідувач бібліотеки Жила Н.П.

тавок та презентацій книг.

Нам дуже подобається оформляти разом бібліотечні виставки, стенди, систематизувати і поповнювати тематичні папки, наповнювати електронну бібліотеку необхідною літературою, проводити цікаві фотосесії і просто за чашкою чаю обговорювати чи то новини із періодичних видань, чи просто віші про кохання...

Але особливо приємно вражає дитяча доброта, чуйність та небайдужість гуртківців до чужого горя.

Ми разом систематично відвідуємо дитячий будинок "Гніздечко", групу дітей із вадами, які потребують особливої уваги та любові.

Завдяки проведенню благодійної акції "Діти - дітям" гуртківці дарують дітям не тільки солодощі, альбоми, книжки, канцтовари, іграшки, дитячі прикраси, а й частинку своїх сердець, тепло своєї щирої душі.

Неможливо передати враження від побаченого в дитячому будинку "Малютко", в якому зовсім маленькі діти (до трьох років) ніколи не відчували материнської ласки, протягують свої рученята, потребують тепла та захисту.

І в житті, як на полі мінному, Я просила у цьому сторіччі, Хоч би той магазинний мінімум:

Люди, будьте взаємоввічливі, І якби на те моя воля, Написала б я скрізь курсивами:

Так багато на світі горя, Люди, будьте взаємочасивими!

Вже, майже, 15 років я працюю в нашому навчальному закладі, приблизно стільки ж діє бібліотечний гурток "Світогляд"

Скільки разів я змінювала його структуру, разом із гуртківцями "Світогляду" впроваджувала нові сектори. Але приємно відзначити, що сектор "Милосердя" залишився незмінним, лише його склад систематично поповнюється. А це говорить про те, що діти не байдужі до чужого горя, бажують допомоги, організують розважальні заходи, ігри і просто спілкуються.

Члени нашого бібліотечного

гуртка "Світогляд" - це не тільки наші учні, які в даний час навчаються у навчальному закладі, а ними залишаються і наші випускники: Московський Б., Радомська А., Дехтяренко О., Вишнякова О., Герцун А., Марченко О., Лановий О., Жила Р. та інші, які телефонують, приходять, разом із нами відвідують дитячі будинки, допомагають у проведенні благодійних акцій. Не менш цікавий театральний сектор "Classik". Я пам'ятаю нашу першу літературно - музичну композицію "А зорі тут тихі..." Скільки приємних відгуків було від усіх, хто її бачив. Дуже багато цікавих заходів було організовано і проведено активом бібліотечного гуртка "Світогляд".

На даний час великою допомогою надає інформаційний сектор. Створено ряд проєктів: "Немеркнуче світло Великого подвигу", "Бібліотека - інформаційний центр ДПТНЗ "ВМВПУ"(перше місце на обласному конкурсі), "Шевченко - світоч української нації", "Гурткова" робота - перше місце в обласному конкурсі - "Життя славетних" та інші. Електронні презентації: "Її Величність Жінка", "Екологічні проблеми сучасності", "Ти маєш право", які підключені до внутрішньої мережі Інтернет і транслюються по училищному телебаченню.

Члени бібліотечного гуртка "Світогляд" - це творчі, ініціативні, креативні учні нашого навчального закладу.

Всі вони такі різні за характером, мають неординарні захоплення, у кожного своя родзинка, але об'єднує їх ентузіазм, бажання пізнавати нове, творити добро і, найголовніше, небайдужість і любов у багатогранному розумінні цих слів.

Коли твоя мета: творити добро Душа і серце випромінюють тепло,

Коли на певну річ - свій власний погляд:

Не зволікай! І завітай в гурток "Світогляд".

Зав. бібліотекою Жила Н.П.

Моя маленька батьківщина

Мій маленький рідний світ на краю України: прекрасна частина мозаїки рідної землі, декілька хрестиків на барвистому українському рушнику - усе це про тебе, моє рідне село!

Правду кажуть, що по-справжньому можна оцінити і збагнути усю коштовність даних тобі Богом благ лише тоді, коли втратиш їх. У моєму випадку це означало поїхати у місто. Саме тут, далеко від дому, від батьків, рідних - від усього звичного й буденного, я відкрив заново свою Батьківщину. Зрозумів, наскільки вона є для мене істинною, справжньою, чистою й священною. Я побачив і оцінив по-новому красу й велич її природи. Адже колись давно мені, простій сільській дівчинці, було чудно, як мої родичі з міста захоплюються нашою горою, оповитою легким туманом, зачудовано фотографуються на фоні нашого озера, що, ніби чарівне люстерко в зеленій оправі величних верб, виблискує й іскриться на сонці. А коли моя рідня заходила у наш звичайнісінький ліс, вона була настільки зачарована його схилами й галявинами, деревами і, навіть, камінням, зарослим мохом, що не могла сказати й слова, окрім захоплено-здивованих вигуків. Я тоді сміялась і кепкувала з них, адже мені було чудно, як люди, котрі бачать кожен день стільки див (трамваї, катери, каруселі, багатоповіркві) можуть так нестримно реагувати на такі звичні і непримітні речі.

Тепер усе змінилось. Я - в місті. Живу, навчаюсь, працюю. Тут мої друзі, знайомі, колеги, вчителі, тут я розвиваюсь, здобуваю нові знання, опановую професію, яка дасть мені змогу утвердитись, бути корисним і потрібним своїм рідним і суспільству в цілому, але моє серце там - у моєму рідному селі.

Я переконалась, що коли людина забуває своє коріння - вона

гине. Ні, звичайно, не фізично, у неї кам'яніє душа. Бо як можна не любити той солодкий край, де час зупиняється, де ти назавжди мале дівча, бешкетниця, дослідниця...

Звичайно, все тече, все міняється і тепер там багато чого по-іншому. Підрастає нове покоління, село оновлюється і разом з тим - пустішає. На місці багатьох хат з пишними садками, залишилась купа каменю і трухлого дерева. Ошатні кущі ожини перетворились в непролазні чагарі. Молодь виїжджає на пошуки кращої долі чи заробітку і дуже рідко повертається.

Я з нестримним сумом і жалем усвідомлюю, що також буду шукати можливості залишитись у місті. Ні, не через те, що я зрадниця чи боягузка, я люблю і умію працювати, але немає де. Мої знання і уміння немає де застосувати. Але допоки живі мама й тато, допоки стоїть чепурна хатинка з мого дитинства, допоки не всохне черешня у нас на горі, де б я не була, ким би я не стала, завше буду приїжджати сюди - в місце, де немає часу, в місце, де кожен камінь рідний і знайомий, а повітря пахне домашнім молоком і татовими казками.

Крива Тетяна, учениця групи № 42

Мої перші враження про наш навчальний заклад

Я навчаюсь у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі лише один місяць, але ще жодного разу не пошкодувала, що саме тут здобуваю майбутню професію.

Мене звали Бучук Владислава, я з групи №34, в майбутньому мрію бути гідною випускницею нашого училища, і стати оператором телекомунікаційних послуг.

Переступивши поріг училища, я відразу зрозуміла - це заклад високого рівня: коридори оснащені новими та досить цікавими стендами, кабінети професійного спрямування обладнані на «відмінно», привітні викладачі та технічний персонал. Тут все зроблено для насиченого та доступного навчання.

В училищі діють різні гуртки та відбуваються всілякі культурно-пізнавальні заходи. Викладачі об'єктивно ставляться до всіх учнів незалежно від статі, віку та статусу. Це надихає, адже в наш час так багато несправедливості, і не кожен навчальний заклад може показати такий рівень педагогічної праці. Доступний та зрозумілий виклад теми того чи іншого предмету ще раз підтверджує те, що тут гідні працівники освіти.

День 1 вересня приніс мені масу вражень та нових знайомств. Познайомившись із групою, я зраділа, що буду навчатись в дружньому колективі, де лише розумні та гарні дівчата і нам найбільше пощастило з класним керівником та майстром групи. Це ерудовані викладачі і взагалі чудові люди. В них є певний досвід викладання та великий багаж знань за плечима, якими вони безперервно діляться з нами. Це викладачі з масою оригінальних ідей щодо нашого учнівського життя.

Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище надає кімнати в гуртожитку, де, я впевнена, всім подобається проживати. Тут чисті коридори, кімнати та зроблений ремонт. У гуртожитку учні поведуть себе дисципліновано та виховано, а це говорить про досконало підібраний персонал, що там працює.

З багатьох навчальних закладів я обрала саме цей, тому що відгуки старшокурсників справляють яскраве враження і надихають. І я впевнена, що не помилюся. Тут круто!

Бучук Владислава, учениця гр. №34

"Лишние" люди - болезнь опасная

Издавна в каждом обществе обнаруживались "лишние" люди - то есть такие, которые не нужны властям, потому что недостаточно покорны, но в то же время и открытые враги. Таких людей просто вытесняли на обочину, они вроде бы и считались авторитетами в своих областях знаний, но державе и ее структурам не были нужны, как не нужна, например, современному украинскому Союзу писателей Лина Костенко, как не находят себе места в науке, политике и средствах массовой информации другие "лишние" люди.

Плохо, когда возрождается "социалистический гуманизм" с его признанием вторичности любого человека по отношению к государству и его институтам власти. Михаил Булгаков в "Собачьем сердце" блестяще прочертил линию Шарикова - существа из "нового мира", которое освобождено от необходимости любого жизненного выбора. За него все решат и выберут государство, начальство, общество...

Сейчас немало говорится о том, что из страны уезжают люди, которые могли бы ей пригодиться. Уход этот, как правило, обнаруживают, когда где - то за тридевять земель наш недавний земляк получает высокие премии или другие отличия.

Население во многих странах выделяет из своего состава важную горизонталь, элиту, которая живет как бы крест-накрест с вертикалью власти, балансируя общество, становясь его постоянно авторитетной частью, крайне необходимой и никак не "лишней".

"Лишние люди" - болезнь опасная и не сегодня возникшая. В разное время считались таковыми Тарас Шевченко и Лесь Украинка, Михайло Грушевский и Лесь Курбас. Таких людей по-разному, но настойчиво вытесняли, иногда истребля-

ли, иногда нет, но никогда не давали заниматься любимым делом в полную силу. Причины бывали различны, а результат всегда катастрофичен.

Всеобщее холопство - через всех нумерованных самодержавных римановых и не посчитанных еще сталиных разного калибра - было и остается вечной мечтой так называемой "крепкой власти", от которой Украина уходит понемногу, но никогда не уйдет без создания своих "советов мудрейших", без накопления национальной элиты и выраженного уважения к ней. Плохо, когда власть имущие живут близоручо, по принципу: "После нас хоть потоп".

Историки напоминают, что внуку короля, который изрек самоуверенную фразу про потоп, отрубили голову всего через 20 с небольшим лет после этого. К будущему следует относиться уважительно, особенно если понять, что оно создается именно сегодня.

Как-то я вычитал, что в США ежегодно проходит до 30 международных конференций по будущему. В Японии, Китае, Северной Америке существуют авторитетные будущие вполтную. Нации, озабоченные своим завтрашним днем, собирают умы, а не расшвыривают их по свету, как из центрифуги.

Давайте помечтаем о собственной жизни и пригласим самых умных людей в собеседники.

Как пелось в знаменитой советской песне, "за столом у нас никто не лишний". Особенно если он неглуп. К тому ж, по статистике, Украина на одном из первых мест в мире по распространенности интернета. Значит, еще и компьютер на столе? Дело пошло?

Виталий Коротич

Місце конфлікту у людському спілкуванні

Насильство, як один з методів подолання конфлікту, не вирішує конфліктну ситуацію.

Нещодавно в одній з Вінницьких шкіл сталася неприємна ситуація. Задля вирішення конфлікту, який розгорівся між однокласницями 10-го класу, більше того подружками, одна з учасниць конфлікту за ддя його подолання вдалася до радикальних дій, а саме - порізала подругу ножом.

Дівчата були подружками «не розлий вода». Конфлікт зародився через зраду. Свої стосунки спочатку дівчата з'ясували у соцмережі, а коли вирішили поставити крапку в даній ситуації, в хід пішли кулаки та кухонний ніж.

Подія, яка сталася у Вінниці, є досить актуальною, адже розбори між підлітками набирають все більше обертів зі смаком крові та насильства. Соціальні мережі переповнені аматорським відео, де підлітки демонструють свою жорстокість до таких самих або менших дітей. Цього разу бійку на камеру мобілки ніхто не знімав, тому розібратися в даній ситуації буде нелегко. З'ясували стосунки дівчата в позаурочний час, а також не на території школи.

Конфліктна ситуація між дівчатами виникла через ревності, тому що одна з них зав'язала дружбу з іншою компанією.

Дівчата почали вести переписку, у якій простежувалися погрози та нецензурна лайка. Згодом вони вирішили з'ясувати стосунки віч-на-віч.

Кульмінацією конфлікту стало те, що одна з дівчат нанесла іншій три ножових поранення. Як результат, одна опинилась у реанімації інша

давала свідчення в міліції.

За даним фактом було відкрите кримінальне провадження ч.1.ст.125.КК України (умисне легке тілесне ушкодження). Так як підозрювана неповнолітня, за її вчинки адміністративну відповідальність нести будуть батьки. За поведінку агресивної школярки доведеться відповідати матері, яка, як з'ясувалося, вчителює у школі, де вчиться її донька.

На разі потерпіла пішла на поправку, її було переведено до хірургічного відділення.

Дана ситуація поставить чорну пляму у житті обох сімей. Про такі речі важко забути. Тому, перш ніж щось зробити, ми повинні підійти до проблеми розсудливо подумати про наших близьких рідних, а також за тих, кому ми робимо погано. Адже не відомо, як після скоєного в подальшому майбутньому складеться їхнє життя.

Таке явище, як конфлікт, супроводжує людину протягом усього життя. У світі безліч конфліктів, які базуються на різному підґрунті. Є ціла наука - конфліктологія, яка вивчає таке явище, як конфлікт та пропонує методи його вирішення. У даній ситуації не знайшлося місця конструктивному вирішенню спірних питань. Щоб запобі

в подальшому айбутньому на зріванню конфлікту між цими дівчатами, зараз стоїть велика кропівка робота батьків педагогів та психологів.

Віталій Кермаш

ЩО ТАКЕ ЛІНЬ І ЩО З НЕЮ РОБИТИ?

Сучасне життя ... Воно, як і все в цьому світі має дві сторони медалі.

Почнемо з найприємнішої. Найголовніший плюс у нашому житті - це безліч можливостей. Кажуть, що лінь - це та сила, завдяки якій існує таке поняття як "прогрес". Бажання полегшити собі життя спонукає людину щось придумувати. Натомість з'являється час на щось більш приємне і цікаве. Думаю, багато хто погодиться зі мною, що сьогодні час летить дуже швидко і його не вистачає практично ні на що і кожному. І в той же час так приємно полежати на дивані, поспати, тобто - "побайдикувати," як кажуть в народі. А це все має й іншу назву - ЛІНЬ.

Давайте поміркуємо, що ж таке лінь.

Лінь - це відсутність бажання зробити щось. Насправді ж говорячи, "мені лінь робити це", ми маємо на увазі "я не хочу". Чи не так? Зауважте, що ми лінїв тільки тоді, коли потрібно щось зробити, що не приносить нам задоволення. Лінь виникає тоді, коли відсутня мотивація. І чим менше мотивація, тим сильніше лінь.

Найкращий варіант позбутися лінощів - це зайнятися справами, які приносять вам глибоке задоволення. Робіть те, що вам подобається.

Тільки уявіть, якого успіху можна було б досягти, якби не лінь. Начебто все просто: поставити мету, спланувати свої дії, і вперед - підкорювати вершини. Проте, кожен із нас стикається з цим підступним ворогом.

А тому ось декілька порад як боротися з ліною...

Щоб перестати лінуватися, треба нічого не робити.

Я серйозно. Станьте посеред кімнати і нічого не робіть, абсолютно нічого: не їжте, не пийте, не читайте, не лежте, не слухайте музику, не думайте. Не мине й п'ятнадцяти хвилин, і ви точно прийметеся за справу.

Та тут справи на п'ять хвилин.

Примусьте себе попрацювати п'ять хвилин, це набагато простіше ніж братися за справу, усвідомлюючи, що доведеться працювати цілий день. П'ять хвилин можна витерпіти все що завгодно, і в той же час цього досить, щоб розпочати роботу. Далі ви вже не зможете зупинитися.

Винагороджуйте себе.

Будь-яка праця має бути винагороджена, тому працюючи, важливо вчасно себе заохочувати. Виконали частину справи - випийте чашечку кави з улюбленим печивом, прогуляйтеся або просто відпочиньте 5 хвилин. Це хороша звичка.

Не відкладайте на завтра.

Завтра - це самий завантажений день тижня, адже ми постійно відкладаємо справи на завтра. Якщо хочете розпочати нове життя, зробіть це прямо зараз - завтра з'явиться якась дуже термінова справа або ви просто передумаєте. Навіть якщо вже досить пізно, почніть свою справу сьогодні - закінчити розпочате легше ніж почати нове.

А ось що радять, з цього приводу, учні ВМВПУ :

1. "Продумайте, який позитив ви отримаєте після виконання певного завдання"

2. "Ваша лінь може нашкодити взаєминам з близькими та рідними людьми".

3. "Найкращий метод боротьби з ліною - власна совість, яка замучить, якщо не виконати потрібного".

4. "Не маєш чим зайнятися - займиш собою".

5. "Потрібно поставити перед собою ціль і йти до неї, тоді про лінь і не згадаєш!"

6. "Варто вчитись на помилках інших, які нічого не досягли - лінуючись"

Домагайтеся успіху в своїх справах і нехай лінь більше не стоїть на вашому шляху до досягнення мрій!

Лазнюк Вікторія, психолог

Нам із Вами по дорозі

Життя сучасної людини спонукає нас до постійного руху. Неважливо, чи Ви студент, домогосподарка, директор, лікар або космонавт. Всі ми знаємо життєву істину "Рух - це життя!"

Тому з часом перед кожною людиною постає питання у придбанні власного автомобіля, який підкреслить його статус та надасть можливість незалежно пересуватись для вирішення тих - чи інших питань. У сьогоднішній автомобіль - це не розкіш, а необхідність!

Ми даємо п'ять головних переваг нашої автотехніки над іншими:

По-перше, наші ціни нижче цін конкурентів! Запропонована ціна вже включає: навчання та паливо!!!

По друге, у нас діють знижки - 10%, які розповсюджуються на студентів та осіб із пільгами. Також, в разі залучення до наших груп своїх друзів, колег Ви автоматично отримаєте додаткові знижки.

Втретє, Ви маєте унікальну можливість навчатись на автомобілях BMW та отрима-

ти навик керування автомобілем з механічною та автоматичною коробками передач. Також, керування авто викладається як чоловіками так і жінками, що є також суттєвим у навчальному процесі.

Вчетверте, автотехніка розташована в центрі міста, за адресою:

м. Вінниця вул.. Першотравнева, 88 (територія Європейського Університету).

По-п'яте, в школі застосовується індивідуальний підхід до кожного учня, вона систематично інформує слухачів про час практичних та теоретичних занять. Учні мають постійний доступ до необхідної літератури, роботи з білетами, отримують консультації з тієї чи іншої теми.

Та взагалі: "Краще один раз побачити, чим сто разів почути!" Переконайтесь, відвідавши наші лекції, які проводяться з 18-00 годин, з понеділка по четвер! Вони безкоштовні! Під час лекцій Ви отримаєте нагоду ознайомитись з навчальним процесом, поспілкуватись з нашими учнями.

Ви самостійно переконаєтесь; що нам із Вами по дорозі!

Чи багато людині потрібно для щастя? Тема щастя хвилювала людей у всі часи. Бути щасливим - головна мета кожного з нас. Але як досягти її? Людина, повинна знайти своє розуміння щастя.

Що ж таке щастя? На це запитання намагалися відповісти історики, письменники і філософи, залишивши нам перлини своїх геніальних думок. "Прагнення до щастя - це прагнення пр�гнень", - писав Людвиг Фейєрбах.

На цю тему я спілкувалася з учнями нашого училища, намагаючись дізнатись, які вони мають думки з цього приводу.

Олена. "Найщасливіша та людина, яка потрібна всім".

Якщо людина живе проблемами інших, вона не має часу подбати про власне щастя. Існує чимало гуманних професій: лікар, вчитель, рятівник та інші. Призначення цих людей - рятувати і допомагати іншим, а допомоги потребують постійно.

Отже, бути щасливим, значить прагнути бути корисним, не чекаючи на подяку. "Найщасливіша людина та, яка дає щастя найбільшій кількості людей"(Дені Дідро).

Анастасія. "Щастя - у праці".

Якщо людина не любить свою роботу - вона нещаслива? Як праця може зробити людину щасливою? Якщо жінка домогосподарка, виховує дітей і не працює, вона не може відчувати себе щасливою? Ні! Щасливою людину робить зовсім не престижна або творча робота як така, а перед усім та, в яку людина вкладає свою душу, від якої отримує задоволення.

Роман. "Щастя за гроші не купити".

Існує давня приказка: "Не май сто рублів, май сто друзів". Чи можна купити дружбу? Чи може людина бути щасливою без грошей і нещасною з купю грошей? У Сомерсета Моєма є вислів: "Гроші - це шосте відчуття, без якого людина не може в достатній мірі скористатись рештою п'ятьма". Отже, гроші - найнеобхідніша для щастя річ. Гроші у житті дуже важливі, але зробити людину щасливою вони не можуть.

Тетяна. "Щастя - в коханні".

А якщо людина кохає без взаємності, її теж можна вважати щасливою? Можливо, поки не зустрів кохання - ти нещасна людина? Супутниками кохання є ревності, зрада, розчарування, нерозділеність. Я вважаю, кохання змінює людину на краще, дарує їй нові чудові відчуття, мрії.

Вадим. "Щастя - у подоланні себе, у самовдосконаленні".

Що означає перемогти себе? Астрологи свідчать, що характер людини зумовлюють зірки. "Переробити" себе не можливо, тому і щастя недоступне для людини. Але перемога над власними недоліками - найсолідша, адже людина таким чином відчуває себе вільною і більш сильною морально. На мою думку, робота над собою, прагнення самовдосконалення, відчуття власної значимості - в цих факторах теж міститься щастя.

Володимир. "Якщо хочеш бути щасливим - будь ним".

Чи можна бути творцем свого щастя? Що для цього треба? Людина не може бути щасливою за бажанням, адже на її життя впливає чимало зовнішніх факторів (умови життя, рівень достатку, соціальні кризи, природні катастрофи та ін.). Я думаю, що щастя - це відчуття радості, захоплення, відкриття. Воно доступне людині, яка любить життя, уміє бачити красу природи, серце якої завжди відкрито для добра.

Як на мене, дуже вдало дав визначення поняттю щастя Омар Хайям: "Щасливий той, хто жив хоч би хвилиночку!". Саме життя - це щастя.

Баланда Т.М., викладач

ПОДОРОЖУЄМО РАЗОМ!

Інсталяція Чень Чженя «Кімната очищення»

Канікули, здавалось би, вже закінчилися, але чи привід це сумувати (звичайно ж, привід, але ж ми - газета навчального закладу)? Пора мандрів позаду, але ще не пізно вирушити кудись на вихідні. Просиділи все літо вдома, чи бодай пролежали на пляжі до стану афроамериканця? Тоді початок осені - це час відправитись в корисну подорож. Експерсії цікавими містами, чи зелений туризм - все це доповнено осіннім настроєм.

Але куди ж рушити? Моя відповідь банальна, але лише на перший погляд. Чому б не відвідати нашу столицю, Київ? Звичайно, багато хто був там, скажете ще, що все цікаве вже побачили. Але я пропоную не просто нові експерсії, а й нові враження. Як? Сервіс Sputnik стане вам у нагоді.

Ідея створення сервісу Sputnik (www.sputnik8.com) прийшла в голову Олександрі Кіму, мандрівнику і програмісту. У грудні 2011 року вперше спробували провести зустрічі місцевих жителів з іноземцями, а в травні 2012 запрацювала перша версія сайту. На ній було всього 35 експерсій і лише англійською мовою.

Взимку 2012 року з'явилися експерсії російською мовою в Петербурзі, а вже через три місяці відкрилося відділення Sputnik в Москві. Ще через чотири місяці, в липні Sputnik "вилетів" за кордон - до Києва. Команда думала відкривати Львів восени, проте активність така, що це буде зроблено навіть раніше.

Дві важливі складові лежать в основі проекту - це технологічна платформа і спільнота. Сайт дозволяє забронювати експерсії в кілька кліків, зв'язатися з експерсоводами безпосередньо і знайти цікавий тур. Все це повинно бути красиво, приємно і доступно. Спільнота місцевих експертів - це людський ресурс, який дозволяє нам говорити про те, що на будь-який запит може бути знайдена експерсія. Адже в кожному місті є людина, яка

знає саме те, що вам потрібно. Технології і люди в цьому проекті нерозривно пов'язані між собою.

Які незвичайні експерсії є вже зараз?

Зараз у розділі "Київ" більше 40 експерсій. Деякі з них - повністю ексклюзивні. Є експерсії по дахах, в підземелля, по місцях сили і з можливістю загадувати бажання, історичні, літературні, архітектурні, кулінарні.

А якщо хочеться закордон, а можливість немає? А як що до Китаю? Зараз у відомому всім PinchukArtCentre проходить виставка "Китай Китай", групова виставка китайських художників

Це масштабний груповий проект, який включає роботи одинадцятьох китайських художників різних поколінь. Її основною темою є напруга між індивідуальним та колективним мисленням, котра не тільки простежується через всю китайську історію і безперервно формує сучасне суспільство, але також набуває великого значення на Заході.

"Китай Китай" - це виставка, котра покаже Китай у двох різних площинах: площині минулого і теперішнього, а також вибору майбутнього.

Досліджуючи постійний пошук історичної правди й сучасну реальність на локальному та глобальному рівнях, виставка демонструє різні підходи, використовувані поколіннями митців, які пережили Культурну революцію, та молодим поколінням. Перші знаходять теми для робіт у вивченні зіткнення минулого з теперішнім, а другі мають справу із суспільством, позбавленим коріння, рух якого відбувається у напрямку соціально-культурного майбутнього.

У статті використовувались матеріали з сайту <http://inspired.com.ua> та pinchukartcentre.org

**Пахолок Тарас,
учень групи №6**

Доросле життя в 13 літ

Аж злість починає розривати, коли читаю освідчення в коханні, де підлітки клянуться "бути завжди поруч, кохати його одного (чи одну), дарувати палкі ночі кохання і будити зранку запахом кави".

І це в 12-13 років! Та я в такому віці думала, де б це велосипеда "кльового" дістати, а вони сидять на підвіконнях, нервово курять тоненькі цигарки і думають про своє "єдине кохання"! Сторінки таких осіб у соціальних мережах просто вражають своєю "глибиною" та "чуттєвістю". Вони так і майорять записами про "любов-кров", про "він образив - сліз не бачив", про "зрозумієш, приповзеш - буде пізно", "не для тебе, (пі-пі-пі) мама принцесу виховувала" і тому подібне!

Не знаю, як так хто, але я на своє повноліття мріяла просто гарно відірватись з друзями, а ще більше хотіла, щоб кохана людина в такий день була поруч. Але, як виявилось, мої бажання зовсім примітивні, креативністю та пристойністю не сяють! Бо в подібних випадках особи, "яких життя багато чому навчило" (окрім елементарної грамотності та варіння борщу), замовляють 101 троянду і каблучку з діамантами, бо, бачте, пальчики в них мерзнуть. От цікаво мені: а більше нічого не мерзне, коли вони у відвертому "міні" невміло крокують на підборах в тридцятиградусний мороз?!

Пишу оце все, аж страшно стає. Так хочеться, щоб дівчатка такого віку нарешті зрозуміли, що не потрібно поспішати дорослішати. Через кілька років у тій же всесвітній павутині ви будете писати про те, що хочете побути дитиною, що вам набридло "дорослі" проблеми, що ви втомилась від жорстокості "дорослого" світу, що ви розчарувались у коханні. А знаєте, чому так буде? Тому що сьогодні ви хочете дорослішати, заявити про те, що вмієте кохати, бути сильними, самостійними "кам'яними леді". Не забирайте в себе оту річ, яку звать "казкою дитинства". Пощадіть - не

відпускайте на пенсію.

Ірина Паламарчук

Просто залиш мене. Врятуй

Від тої фальші, того суму.
За те, що ти зі мною був,
Яку заборгувала суму?

Яка ціна на дотик твій,
Що був таким ласкавим, ніжним?
Як ти оціниш смужку вій,
Що вдало криють
погляд грішний?

А скільки коштують уста?
Які були, немов омана,
І та душа? ...на жаль, пуста!
Але така мені кохана!

Яка ціна твоїх зізнань?
Палких! До хрипоти, до болю!
І тих нечестих дорікань,
Що я слабка! Я - не для бою.

Ну, що? Ти все порахував?
Я відповідь давно чекала.
За те, що ТАК мене "кохав",
Життя тобі до ніг поклала.

Ірина Паламарчук

Інсталяція Ай Вейвєя «Викорчовані» та «Казна»

Футбол - улюблена гра мільйонів

Першого вересня у нашу велику училищну сім'ю влилися нові члени - учні першого курсу. На сьогодні вже позаду перші враження, страхи та надії. Вони стали повноправними учнями ВМВПУ, навчаються, беруть участь у різних секціях та гуртках.

Хтось вже знайшов собі заняття до душі, хтось ще вагається. Тож хочу запропонувати Вам невеличку розповідь учениці групи № 42 Лучко Анни:

"Привіт! Я учениця групи № 42 Лучко Анна. Мені 15 років.

Про училище мені розповіла знайома. Її розповідь мене зацікавила. Коли я вступила до училища, то на першому уроці фізкультури познайомилася з вчителем фізкультури Моргуном Романом Володимировичем. Він запропонував мені записатися в училищну футбольну команду.

Футболом я цікавлюсь з дитинства, тому я вирішила скористатися такою можливістю і вступи-

ла до футбольної команди ВМВПУ. Роман Володимирович дуже хороший вчитель та тренер.

Нещодавно були змагання з жіночого футболу де наша команда посіла 1 місце. Я дуже зраділа цій перемозі і в подальшому хотіла, щоб наша команда була переможцями усіх змагань.

До речі, про ВМВПУ. Я тут навчаюся вже 2 тижні, але за ці дні я зрозуміла, що я не помилилася з вибором навчання. Мені подобається моя професія "Агент з постачання", до того ж в училищі дуже приємні викладачі. Мені подобається інтер'єр, класи, сучасне обладнання.

На мою думку, ВМВПУ - одне з найкращих училищ м. Вінниці та в Україні. Я з гордістю можу назвати себе учнем Державного професійно-технічного навчального закладу "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище".

**Майстер в/н Н.А.
Колесник та учениця
групи № 42 Лучко
Анна**

Деякі думають, що футбол - це справа життя і смерті; я абсолютно розчарований їх позицією. Готовий запевнити вас у тому, що футбол набагато, набагато важливіше.

Футбол - один із найпопулярніших видів спорту як для хлопців, так і останнім часом для дівчат.

Жіночий футбол існував досить давно, але до 1970-х років, коли він почав набувати організованих форм, цей вид спорту асоціювався з благодійними іграми та фізичними вправами. До 1970-х футбол розглядався як чоловічий вид спорту. У міру розвитку жіночого футболу з'являлися великі змагання - як на національному, так і на міжнародному рівнях. У деяких країнах жіночий футбол - одна з найреспектабельніших командних ігор для жінок. Також це один із багатьох видів жіночого спорту, в якому існують професійні ліги і клуби.

Пройшов турнір до дня фізичної культури та спорту, де прийняла участь наша команда з міні-футболу ДПТНЗ "ВМВПУ". Цьогорічні змагання з міні-футболу завершилися для нашої команди перемогою (1 місце). Наші відчуття, коли ми зрозуміли, що ми, перемогли, описати дуже важ-

ко. Це просто неможливо передати, адже це потрібно пережити.

Склад команди: Гуцал Наталія, Гуцал Ірина, Копайгородська Людмила, Ляденко Наталія, Барбакар Вікторія, Сурма Катерина, Лучко Анна, Зарванська Наталія.

Зупинятися на досягнутому ми не збираємося, адже в планах ще багато перемог. Щороку наша команда поповнюється новими гравцями, які вступають до нашого навчального закладу. Ця перемога-лише сходинок, яка підняла нас на ще один рівень, а таких сходиночок ми плануємо пройти чимало.

Користуючись нагодою, хочу привітати з перемогою учасників нашої команди та побажати усім подальших перемог.

Мені б хотілося б, щоб спорт в нашому училищі жив і розвивався, адже саме він розвиває і загартовує нас не лише фізично, але й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, уміння долати перешкоди, бажання перемогати і досягати своєї мети.

**Моргун Р. В., викладач
фізичної культури,
Барбакар В., учениця
групи №17**

ЧОМУ ПОТРІБНО ЗАЙМАТИСЯ СПОРТОМ?

Загальновідомо, що фізичні вправи сприяють зміцненню здоров'я в цілому, допомагають стежити за вагою і знімають нервову напругу. Людина, яка тренується, починає відчувати себе краще в усіх відношеннях, краще виглядає, у неї з'являється більше життєвих сил. Вправи певного типу можуть покращити кровообіг, зміцнити серце, змусити його працювати продуктивніше, допомогти знизити артеріальний тиск, змінивши на краще склад крові.

Виконання фізичних вправ викликає потоки нервових імпульсів від працюючих м'язів та суглобів і переводить центральну нервову систему в активний стан. Відповідно активізується робота внутрішніх органів, що забезпечує людині високу працездатність і дає відчутний приплив бадьорості. Існує багато вправ, які сприяють профілактиці та лікуванню хронічних розладів внутрішніх органів та опорно-рухового апарату.

Основними якостями, що характеризують фізичний розвиток людини, є сила, швидкість, спритність, гнучкість і витривалість. Удосконалення кожної з цих якостей сприяє зміцненню здоров'я, але далеко не в однаковій мірі. Вправи з обтяженнями роблять сильним, тренування з бігу на короткі дистанції допомагають стати швидким, застосування гімнастичних і ак-

робатичних вправ впливають на розвиток спритності та гнучкості.

Вчені прийшли до висновку, що для ефективного оздоровлення, профілактики респіраторних захворювань необхідно тренувати і удосконалювати, в першу чергу, найціннішу в оздоровчому плані фізичну якість - витривалість, яка у поєднанні із загартовуванням та

з певними застереженнями, такі види спорту, як баскетбол, теніс, гандбол, футбол та інші.

Наукові дослідження та практика в багатьох країнах світу переконливо довели незаперечний оздоровчий вплив повільного бігу на здоров'я людей різного віку. Доведено, що біг покращує кровотік у всіх внутрішніх органах, включаючи мо-

емційний стан, зростає об'єм легенів, значно підвищуються розумові можливості і краще запам'ятовується отримана інформація. Практично зникають головні болі, поліпшується сон, збільшується розумова і фізична працездатність. Все це зумовлено зростанням у тканинах мозку особливих речовин - нейропептидів, що складають біохімічну основу психічної діяльності.

До інших циклічних вправ належить швидка ходьба протягом досить тривалого (1,5-2 год) часу. Ефективний засіб для зміцнення м'язів ніг і покращення їх форми - ходьба босоніж по мілководдю уздовж річки чи моря. При цьому підвищується кровотік, особливо в судинах ніг, створюються умови для росту м'язів в довжину і ширину, одночасно досягається відмінний загартовувачий ефект.

Один із видів оздоровчих циклічних вправ - це їзда на велосипеді, яка зміцнює м'язи ніг і рук, розвиває силу, спритність і витривалість.

Плавання, як і інші циклічні вправи, здійснює благотворний вплив на серцево-судинну систему, сприяючи збільшенню її сили та життєдіяльності. При систематичних заняттях плаванням поліпшується терморегуляція, збільшується інтен-

сивність кровотоку, зміцнюються серцеві м'язи. Поліпшується і газообмін, що дуже важливо для повноцінного функціонування організму. Помірні плавальні навантаження здійснюють благотворний вплив на нервову систему, "знімаючи" втому, покращуючи сон і підвищуючи працездатність. Плавання, тренуючи і вдосконалюючи систему терморегуляції і дихання, є ефективним засобом про-філактики респіраторних захворювань.

Одним із важливих напрямків фізкультури є гімнастика. Гімнастикою називають систему спеціально підібраних фізичних вправ і методичних прийомів, застосовуваних для всебічного фізичного розвитку, вдосконалення рухових здібностей і оздоровлення. Гімнастика отримала широкий розвиток і має багато різновидів (атлетична гімнастика, фітнес-йога, пілатес, каланетика, стрейчинг, та ін), які зараз широко використовуються у фітнес-клубах, але ці види гімнастики також можна виконувати і самостійно, в домашніх умовах.

Вибір індивідуальної програми фізичного навантаження необхідний для того, щоб вправи приносили задоволення, щоб серце стало здоровим, а тіло сильним. Фізичні вправи покращують настрій, підвищують м'язовий тонус, підтримують гнучкість хребта і допомагають запобігти хворобам.

**(За матеріалами
Интернет)
Хотілося б практичних порад!**

Забіг із вірою в серці

Учасники благодійної акції «Забіг із вірою в серці»

5 жовтня 2013 року у Вінниці відбулась благодійна акція "Забіг із вірою в серці". Даний захід відбувся завдяки Вінницькій міській раді та компанії "Данон". За кошти, зібрані під час забігу, планують придбати апарат вентиляції легень для 2 міської лікарні. Отже, 5 жовтня понад три тисячі мешканців Вінниці долучилися до благодійності. Не залишилися осторонь доброї справи і наші учні училища. Понад 70 учнів, разом із викладачами та вихователями, зібралися та стали активними учасниками благодійного забігу, що відбувався по вулиці Соборній. Від організатора благодійної акції - компанії "Данон" бігуни, що посіли призові місця, були відзначені Грамотами та медалями, а також цінними подарунками. А всі учасники отримали футболки та гостинці у вигляді молочних продуктів. Наші активісти училища беруть не вперше участь у таких заходах, прикладом цього можна назвати акцію "Серце до серця". За попередніми підрахунками, в ході благодійної акції "Забіг з вірою в серці" у Вінниці зібрано близько 20 тисяч гривень.

Кіт В.В., викладач фізичної культури

ВІТАЄМО ІЗ ДНЕМ ВЧИТЕЛЯ

Ось знову настав світлий і радісний День вчителя. Учні вітають своїх вчителів зі святом, бажаючи їм щастя та здоров'я, а я згадую свого майстра в/н та класного керівника.

Вчитель - не проста та благородна професія. Вчителі - це ті люди, які допомагають нам пізнати світ день за днем. Вони не тільки вчать нас математиці, літературі, фізиці та спеціальним дисциплінам тощо. Вчителі докладають зусиль, щоб ми були дружніми, ввічливими, старанними, професійними та розвивали свої здібності й таланти. Адже вчитель є не тільки викладачем якогось предмету, він також вихователь для дітей та підлітків.

Мої наставники не тільки давали своїм учням міцні й ґрунтовні знання. Вони "ліпили" з учня Людину, уміли знайти підхід до кожної дитини. Так, мені і моїм одногрупниками було відкрито чарівні двері у життя, - і ми намагаємось не зачиняти їх, тримаємо відкритими для добра та любові, якими щедро, до краю, наповнила наші душі вчителька.

Сьогодні навчати дітей, напевно, складніше, ніж було раніше. Інше стало життя, з'явилося багато нової інформації, технічних можливостей, змінилося ставлення до колишніх цінностей. Але в цих умовах зростає роль Вчителя - що не тільки допомагає оволодіти новими знаннями, уміннями, але й виховує працьовитість, уміння чесно жити та знаходити вірних друзів.

Якби не було учителя, то не було б, напевне, ні поета, ні мислителя, ні Шекспіра, ні Коперника.

Я хочу привітати усіх вчителів та побажати їм великого щастя та здоров'я.

Велике щастя мати вчителя доброго, щирого, який навчає бути Людиною.

Велике щастя мати мудрого, талановитого вчителя, який уміло передає нам свої знання та вміння.

А найбільше щастя для вчителя - бачити у своїх учнях продовження себе.

Вчитель пройшов крізь час, а час крізь нього.

Чого вчив він нас?

Як добрим бути і вдячним за добро, за хліб людський...

І співчуття нас, і людяності вчив, хоча за людяність не платять.

Ліниві хитруни ще й поглузують з доброти.

Будь сильним, але й мудрим; Багатим, але й щедрим він учив.

Дорогі вчителі, прийміть найщиріші привітання у цей прекрасний день!

**Випускниця групи №29
Загороднюк О.**

В Україні День працівників освіти згідно з Указом Президента від 11 вересня 1994 року відзначається у першу неділю жовтня. Від щирого серця всі ми - Ваші учні вітаємо Вас із професійним святом, яке з любов'ю називають Днем учителя!

Ваша професія - найблагородніша серед інших, вона об'єднує людей ширих помислів, сердець, почуттів. Ви прищеплюєте нам, вихованцям, любов до знань, сієте в серцях зерно прекрасного, світлого, вічного, відкриваєте складний духовний світ буття, даєте мудрі поради, які відтак для багатьох стають життєвим кредитором.

Знаємо, що кожен, хто обирає педагогічний фах, бере на себе відповідальність за тих, кого вчить і виховує, разом із тим відповідає за самого себе, свою професійну підготовку, своє право носити таке високе й почесне звання.

Професія вчителя - дуже важка і відповідальна. Праця вчителя в усі часи була в пошані, оскільки покликана нести людям знання, доброту та правду, радість й щастя, а головне - формувати особистість учнів і готувати до дорослого життя.

Всі Ви, наші викладачі та майстри виробничого навчання, докладаєте усіх зусиль, щоб ми, учні, були дружніми, відповідальними, ввічливими, старанними, цілеспрямованими, наполегливими, дисциплінованими. Недарма у народі кажуть, що вчитель живе у думках і справах учнів. Це ж він, учитель, навчає нас найскладнішої з наук - бути Людиною. Тому кожна людина з почуттям вдячності згадує своїх вчителів. Адже у кожному навчальному дні є щось неповторне, що назавжди залишиться в нашій пам'яті.

Потрібно багато сил, терпіння,

любви і невтомної роботи, щоб навчити нас різним наукам і зробити кожний предмет цікавим і зрозумілим для всіх.

Ви - Вчителі не байдужі до долі своїх вихованців, Ви радієте і переживаєте за них, а у разі необхідності - підказуєте, підтримуєте й допомагаєте, за що ми - учні, Вам сердечно вдячні.

В умовах суперечливого сьогодення все це здається непросто. Та радує те, що, не зважаючи ні на що, свій обов'язок Ви виконуєте гідно, завжди були і залишаєтесь головним світлом у всебічному житті дитини, даруючи їй тепло свого серця, скарби своїх знань.

Низький уклін Вам, дорогі педагоги, за професіоналізм, витримку, терпіння, за любов до обраної справи, самовідданість і багатство душі. Хай засіяна невтомною працею освітанська нива засяє новими талантами, яскравими особистостями та визначними перемогами й здобутками в житті, а слово вчителя буде завжди святим і чистим на землі.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, щирої радості, безхмарних благословених днів, творчої наснаги, нових педагогічних звершень заради рідного краю.

Висловлюємо Вам сердечну вдячність за невтомну працю, за великий талант і покликання сіяти мудрість і знання, за любов до дітей і рідного краю.

Бажаємо Вам, дорогі вчителі, відчуття повноти і неповторності життя, здоров'я, невичерпних творчих сил, натхнення, щастя і довгої людської пам'яті.

Хай завжди щедрою на сходи буде освітанська нива, а в усіх Ваших починаннях будуть супутниками успіх і удача!

**З повагою учнівський
колектив групи №45.**

Учителю! Ти є і будеш вічно!"

День працівників освіти та Міжнародний день вчителя - одне з найважливіших свят, якими повніться календар педагога. Це свято для всіх вчителів та працівників сфери освіти - день, в який проголошують роль та заслуги вчителів у процесі якісної освіти на всіх рівнях, а також їх неоцінний внесок в розвиток суспільства. Кожен із нас згадує свого Вчителя - того, котрий запалив іскорку знань, був старшим другом і порадиником, кому ми зобов'язані своїми життями і професійними перемогами.

Праця педагога - це вічний неспокій, пошук істини, муки творчості і радість перемог, емоційні підйоми та гіркі розчарування.

Найбільше щастя для вчителя - бачити у своїх учнях продовження себе. Маю надію, що такі учні навчалися, навчаються і будуть навчатися надалі у моєму рідному навчальному закладі. Впевнена, що є такі учні, якими пишається училище. І є такі учні, які мають гарні спогади про роки життя та навчання в ньому.

Шановні Наставники ВМВПУ! Щиро вітаю Вас із професійним святом! Висловлюю Вам сердечну вдячність за невтомну працю, за великий талант і покликання сіяти мудрість і знання. Ваші серця завжди сповнені співчуттям, добротою і милою приємністю.

Цими чудовими якостями Ви щоденно ділитеся з учнями, щедро поділились і зі мною під час моїх років навчання. Бажаю Вам, дорогі вчителі, відчуття повноти і неповторності життя, здоров'я, невичерпних творчих сил, натхнення, щастя і довгої людської пам'яті.

"Лише той Учитель, хто живе так, як навчає"

Г.С. Сковорода

Ви ведете людину скрізь закономірні, або неочікувані життєві труднощі. Навіть випускаючи своїх учнів у велике життя, ви назавжди залишаєтесь з ними, і ваша наука, ваш досвід, ваша любов підтримують цілком дорослих вже людей протягом усього життя.

Нехай кожен день повниться новою радістю та перемогою, хай здійснюються ваші плани в ім'я щасливого життя освітан нашого краю. Нехай щирі слова подяки звучать для вас не тільки у свята, а щоденно. Кожен учень, який іде до Вас на урок Вам вірить, Вас любить і шанує. Пам'ятайте - Ви здійснюєте зв'язок часів, продовжуєтесь у своїх учнях.

Я схиляю голову перед Вашою мудрістю і жертівністю освітанина - учителя, вихователя, викладача, майстра, зусиллями якого твориться майбутнє нашого краю, всієї нашої держави. Особливі слова вдячності та подяки хочу висловити: Дмитрику Олександр Дмитровичу, Тютюннику Миколі Миколайовичу, Корженко Світлані Гаврилівні, Маліхатко Олені Федорівні, Петровій Вікторії Олександрівні, Чорбі Тетяні Олегівні, Сивак Олені Іванівні, Помаз Наталії Валентинівні, Атаманенку Дмитру Івановичу - який знаходиться на заслуженому відпочинку, а також вихователям ґуртожитку.

**З повагою випускниця
2012 року, Бабак Наталія**

**Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань,
Щоб доля дарувала тільки щастя,
Ні грама бід, ні крапельки страждань.**

Вітаємо із Днем народження!

**Життя хай квітне, мов вишневий сад,
І кожен день усміхнено радіє,
А доля подарує зорепад
Здоров'я, миру, успіхів й надії,
Усмішок глибоких, як дно океану,
Й міцного кохання - без меж і обману.**

**У вересні святкували
свій День народження:**

Захарчук Лариса Миколаївна;
Димянік Микола Ілліч;
Волик Ольга Радіонівна;
Бондарчук Леонід Володимирович;
Крайняк Валентина Василівна;
Петров Ігор Вікторович;
Сікалюк Раїса Федорівна;
Яричук Наталія Василівна;
Лисенко Ігор Миколайович;
Грабенко Оксана Сергіївна.

**У жовтні святкують
свій День народження:**

Гезун Галина Михайлівна;
Коваль Інна Андріївна;
Коношевич Тетяна Василівна;
Криворук В'ячеслав Миколайович;
Насобко Галина Яківна;
Ісайкіна Марина Вікторівна.

І ЕТАП ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КОНКУРСУ РОБІТ ЮНИХ ФОТОАМАТОРІВ «МОЯ УКРАЇНА»

Гончарук Анастасія, учениця групи № 12

Микіско Марія, учениця групи № 29

Чикаленко Максим, учень групи № 38

Мандренко Владислав, учень групи № 41

Бевз Олександр, учень групи № 10

Григоренко Сергій, учень групи № 10

Чернишов Сергій, учень групи № 41

Бевза Олександр, учень групи № 10

Чикаленко Максим, учень групи № 38

Сулима Сергій, учень групи № 45

Свідоцтво
про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р
Редакція:
(0432)
27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюджен-
ня:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1100 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та заснов-
ник: ДПТНЗ "ВМВПУ"

Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В.
Редакційна колегія газети «Молодіж-
ний вісник»: Цимбалюк Д.М., Дра-
чук Н.В., члени учнівського самовряду-
вання
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця,
вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку
обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів
відпо-відають за добір і точність наведе-
них фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право
редагувати та скорочувати текст. Рукопи-
си не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди
збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в
друкарні ТОВ "Прес
Корпорейшн Лімітед",
м.Вінниця, вул.Чехова,
12а. Телефон:
(0432) 55-63-97
Тираж 1100 прим.
Замовлення
№ 13 09 05